

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

NR 1 1983

Ur innehållet:

- * Jakten på den försvunna arken
- * Spökjakt i Ölsboda
- * Den utomjordiska stjärnkartan
- * Fotbollssintresserat UFO
- * Alien Guide
- * Världens äldste man
- * Träd med ESP
- * Jätte-UFO över Degerfors

Många av nybyggarna drömde om att en dag återvända till moderplaneten. De flesta kunde dock aldrig vänja sig vid den våldsamma gravitationen. I stället samlades man i små grupper och dyrkade anblicken av Jorden när hon steg upp över kraterbergen.

Ledare:

HIMMEL OCH PLÄTTAR! DET HAR KOMMIT UT EN NY SVÄVARE, INTE ETT ÅR FÖR TIDIGT, JAVISST, DET MEDGES, DET VAR LÄNGE SEDAN EN SVÄVARE HADE KRAFT NOG ATT LYFTA FRÅN VÅRA SKRIVBORD, OCH INTE KAN VI SKYLLA PÅ DISTRIBUTIONEN HELLER - POSTVERKET FUNGERAR JU FORTFARANDE, MEN MOTORKRÅNGEL HAR HAR VI HAFT.

Det här är ju ett sorgligt kapitel för alla våra abonnenter utanför Karlskoga, som vi vet är medlemmar i UFO-center för att få tillgång till tidningen. Men vi kommer att rehabilitera oss och de som betalt sin medlemsavgift för 1982 kommer att få även 1983 års tidningar för samma avgift. Lite gladare minner hoppas vi därmed få skåda bland de anslutna.

Varför kom då inte tidningen ut i vanlig ordning under föregående år? Nedanstående bortförklaringslista kanske kan ge klarhet. Stryk det som ej önskas.

För vackert väder
För dåligt väder
Väderspänningar
För mycket gräsklippning
För lite klippning ur tidningar
Övertidsarbete
Underhåll på huset
Jäkt
Jakt
Bytt bildel
Bytt fil fel
Benbrott
Handlingsförklarning
Slöhet
m.m. m.m.

Ja, där ser ni. Och så finns det folk som inte kan förstå varför inte tidningen kom ut som vanligt.

* * *

Nu till något roligare...

Vårens program för våra medlemmar i den lokala omgivningen är ganska omfattande vad det gäller intressanta föredrag och externa föredragshållare har inbjudits som aldrig förr. I det sammanhanget vill jag också passa på att påminna om att varje föredrag som hålls spelas in på kassett och finns tillgängligt för de som inte har möjlighet att besöka föreningslokalen. Ta kontakt med ordföranden om önskemål!

VI BEHÖVER FLER MEDARBETARE TILL TIDNINGEN!

Svävaren kom till i avsikt att sprida kunskaper om UFO-fenomenet med tillbehör. Alla kan ju inte prenumerera på Flyging Saucer Review, Fortean Times, m.fl. Utländska tidskrifter innehåller mycket läsvärt material och vår uppgift är bl.a. att vidarebefordra det vi finner intressant i form av översättningar. Kanske har just du någon tidskrift eller annan form av information, som vi andra saknar. Gör en översättning eller ett referat av det du själv finner intressant och sänd till oss så hjälper vi dig med utskrivning i tidningsform och illustrationer.

Med din hjälp kan vi hålla Svävaren i luften. De små föreningstidningarna behövs. Allt kan ju inte få plats i UFO-Sveriges riksorgan, UFO-Aktuellt (som rekommenderas hett, det är en av världens bästa av sin sort).

SVÄVAREN ÄR PÅ GÅNG IGEN MED NYA FRÄSCHA ORIGINALARTIKLAR OCH ÖVERSÄTTNINGAR. EN GLÄDJE FÖR VÅRA MEDLEMMAR (hoppas vi) OCH ETT HELVETE FÖR MEDARBETARNA.

Må så gott och betala medlemsavgiften i rena glädjeyran.

Redaktionen

Föredraget den 27/4 kommer inte att handla om Indien, som anges i programmet. Det ska handla om den indiske yogin Sai Baba och hålls av Pia Thrygg.

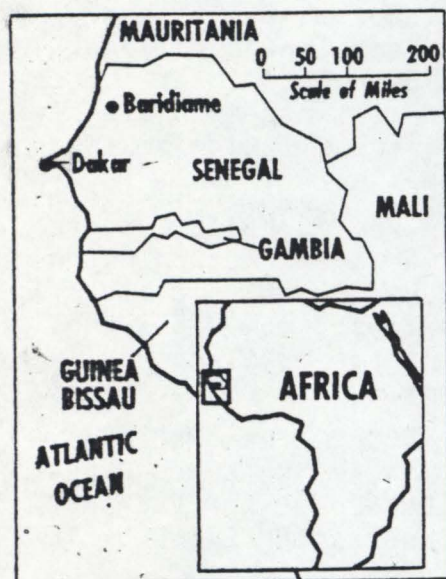
Enligt den israeliske vetenskapsmannen Asher Kaufmann stod Jerusalems tempel inte på den plats man tidigare trott. Templets grundsten finns kvar på tempelberget som numera är överbyggt. På grundstenen förvarades den heliga förbundsarken. (se artikel längre fram)

2. UFO-VÄRLDENS UNDERGÅNG

ETT BLÅTT CIGARRFORMAT UFO MED HEMSK FÖRSTÖRELSEKRAFT VANDALISERADE SMÅ AFRIKANSKA BYAR; JÄMNADE MER ÄN 40 HUS MED MARKEN, SLET UPP TRÄD OCH SKADADE 3 MÄNNISKOR.

Byinvånarna var vettskrämda då den flygande maskinen for fram över dem med ett öronbedövande dån och orsakade en kraftig virvelvind som knäckte trädtoppar, raserade cementväggar, demolerade halmhyddor och drog upp träden ur marken.

"Jag trodde världens undergång hade kommit", berättade Macoumba Cisse, bonde och handelsman i byn Baridiame, ca 160 km nordost om Dakar i Senegal, Afrika.

Kartan utpekar Baridiame, nordost om Dakar, en av byarna som härjades av det mystiska UFOt.

UFOt, som sades vara 25 m långt och åtföljt av "en lång vit svans" av het och kvävande rök, slet av taket både på hans hus och hans affär, berättade Cisse, och raserade två av hemmets kraftiga cementväggar.

El Hadji Gora Khouma, bonde i Baridiame och byns "äldste", sade att han och hans som var på gården "då vi hörde ett öronbedövande oväsen, liknande ljudet från några flygplan".

Vi såg taket på mitt betonghus flyga av och gå i tusen bitar och därefter en plötslig kvävande hetta", minns Khouma. "Farkosten var ovanför oss, åtföljd av en svans som sög upp allting på dess väg medan den avgav en vit kvävande rök".

Åskådare sade att kraften av virvelvinden var så stor att den lyfte upp en tung trätunna, som innehöll ca 225 liter vatten och slängde i väg den nästan 5 meter bort.

Efter det att det mystiska föremålet hade passerat upptäckte Khouma att vattnet i en annan tunna oförklarligt hade blivit väldigt hett — inte kokande, men alltför hett för att dricka."

Den flygande maskinen sågs först vid 18.40-tiden, då den for fram på låg höjd över grannbyn Keur Amadou Matar, som har ca 100 invånare.

Sedan förflyttade sig UFOt söderut till Baridiame, en större by med ca 500 inv. Tidningar i Dakar sade att det härjande UFOt förstörde 32 hus och 10 skjul och skadade ytterligare 6 hus i de två byarna. Halmhyddor jämnades med marken och träd föll av UFOts framfart. Underligt notpekade alla grenarna mot söder, lade en del av vittnena märke till.

3 människor drabbades av smärre skador.

Prof. och kärnfysiker Djibril Fall, vilken ledde en grupp vetenskapsmän som undersökte UFO-händelsen, berättade för oss: "Det finns övertygande bevis för att det var två helt skilda fenomen, det andra var då den virvelvind som uppstod bakom farkosten, som observerades av byborna då den flög på låg höjd.

"Man kan inte förkasta bybornas vittnesmål, som är tydligt detaljerade och i överensstämmelse med varandra; att de såg en avlång skiva åtföljd av en röksvans. Vi kan inte förklara fenomenet."

Källa: National Enquirer, Bob Pratt.

Övers: Eva H-S.

JAKTEN PÅ DEN FÖRSVUNNA ARKEN

Jörgen Stenkvist

DE SKOLA GÖRA EN ARK AV ARKACIETRÄD, TVÅ OCH EN HALV ALN LÅNG, EN OCH EN HALV ALN BRED OCH EN OCH EN HALV ALN HÖG, OCH DU SKALL ÖVERDRAGA DEN MED RENT GULD INNAN OCH UTAN SKALL DU ÖVERDRAGA DEN; OCH DU SKALL PÅ DEN GÖRA EN RAND AV GULD OMKRING. *

Det var herren som gav Moses uppdraget att bygga en ark för att i den förvara de lagtavlor Herren givit honom på Sinai berg. Den heliga förbundsarken användes sedan som transportmedel av lagtavlor.

Men var den verkligen bara ett simpelt förvaringsutrymme för lagtexterna? Varför skadades människor, som kom i dess närhet, utan att vidtaga de av Herren föreskrivna skyddsåtgärder? Vad hände med förbundsarken sedan man nått fram till det heliga landet? Existerar den fortfarande?

Många är de frågor som den heliga förbundsarken ger upphov till och många är de arkeologer och andra forskare som genom flera århundraden sökt svaren. Kanske är det först i vår tid och med den moderna tekniken som grund det är möjligt att skingra något av mystiken kring arken.

FÖRBUNDSARKEN SOM FÖRSVANN

Israels förste konung Saul, som levde på 1000-talet f.kr. talade med sin svärson David om denna mystiska ark. Arken hade då i tjugo år förvarats i Abnidabs hus i Bet-Semes och David beslöt, när han själv blev kung att återföra den till Jerusalem. När arken kommit till Davids boning blev han så glad att han klädde av sig naken och dansade framför den.

Davids son och efterträdare Salomo (965-926 f.kr.) lät placera arken i ett särskilt utrymme i templet. Under de trehundra år den sedan skulle ha stått där, skakades Jerusalem av omvälvningar och krig. Plundrare kan ett flertal gånger ha hemsökt palatset och tagit allehanda dyrbarheter men det berättas ingenstans om den heliga arkens öde. I 2.Krön.35:3 kan man läsa följande om arken i Jerusalem:

"Och han sade till leviterna som undervisade hela Israel, och som voro helgade åt Herren:- Sätten den heliga arken i det hus som Salomo, Davids son, Israels konung, har byggt. Den skall icke mer vara en bödra på edra

axlar. Tjänen nu Herren, eder gud och hans folk Israel."

År 597 f.kr. erövrades Jerusalem av den babylonske kungen Nebudkadnesar. Profeten Jeremia (627-585 f.kr.) varnades av "den högstes änglar" och fick order om att ta hand om de heliga föremål Herren gett Moses, så att babylonierne inte skulle komma över dem. Tillsammans med några starka män och en etiopier vid namn Abimelek, förde man under natten bort de heliga attiraljerna.

Från och med detta nämns inte arken mer! I en av de apokryfiska texterna (ej fullvärdiga), andra Mackabeerboken, finns vad som kan vara ytterligare en ledtråd. I kap. 2:4-7 står det:

"Så stod och skrivet i samma skrift att profeten på gudomlig befallning bjudit dem att föra med sig uppenbarelsetältet och arken. När de nu kommo till det berg varpå Mose en gång stått och skådat Herrens förlovade land fann Jeremia där en grotta; och däri fördolde han tältet och arken för rökoffret och slöt sedan till ingången. Men några som också ginge med ville utmärka och sätta tecken på ingången, men funne den icke. Då Jeremia erfor detta, rätade på sig och sade: Denna plats skall ingen människa finna eller känna till förrän Herren åter för sitt folk tillhopa och är det nådigt."

Arken måste ha varit relativt tung och då Jeremia och hans sällskap förde bort den under natten bör de ha lagt den på en oxkärra och maskerat den. Man kan knappast ha fört arken någon längre sträcka eftersom operationen genomfördes på en enda natt.

EXPEDITIONER PÅ JAKT EFTER

DEN HELIGA ARKEN

Israel har i modern tid återuppstått som nation, Herren har alltså åter fört sitt folk tillhopa och om han nu också är det nådigt, som det står i

4.
i andra Mackabeerboken som ytterligare en förutsättning, är alltså tiden inne för att åter ta upp sökandet efter den försvunna arken. Men var bör man då sätta spaden i jorden?

Somliga forskare tycker att man ska söka arken i benhuset på blodsåkern, Acceldama på Jerusalems sydsluttning. En annan uppgift säger att arken föll i de persiska erövrarnas händer.

Om det berg dit Jeremia lät föra arken läser vi följande i 5 Mos. 34:1.

"Och Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo på toppen av Pisga, gentemot Jeriko. Och Herren lät honom se hela landet Gilhead ända till Dan."

Med andra ord kan Jeremia ha gömt arken på Nebo!

Det finns ett etiopiskt epos vid namn "Kebra Negest", vilkens ursprungliga version dateras tillbaka till 850 f.kr. Omkring år 400 e.kr. översattes det från etiopiska till arabiska. Den berömde tyske assyriologen Carl C.A. Bezold (1859-1922) översatte detta verk till tyska. Här finner man spår efter arken, som enligt denna text inte alls gömdes av Jeremia utan i stället lär ha hamnat i Etiopien.

Den etiopiska drottningen Makeda hade hört talas om Salomo och beslöt besöka honom. Salomo lyckades förföra Makeda och vid avskedet gav han henne ett antal gåvor (Kebra Negest kap. 30). Nio månader senare födde hon drottningen en son som fick namnet Baina-lehkem. Vid 22 års ålder färdades han till Jerusalem för att träffa sin far. I Kebra Negest omnämns ofta arken som "Sion" och Baina-lehkem ville ha den. Han framförde sin önskan till Salomo som konstigt nog går med på det på villkor att en atrapp placeras i dess ställe.

"De tog farväl och drog bort. Men dessförinnan lastade de på natten Sion på en vagn, samman med värdelösa föremål och smutsiga kläder och redskap av alla de slag. Alla vagnar lastades, de äldsta steg upp, man blåste i hornet, det ekade i staden och ungdomen upphävde höga rop."

Citatet är hämtat ur 50 kapitlet. Prästerna upptäckte dock dådet och tvingade Salomo att skicka trupper på jakt. Dessa fann dock aldrig den etiopiska gruppen med arken. Salomo ångrade sig och kände sig lurad och tvingades beordra prästerna att smycka den falska arken med

äkta tecken. Det fick inte slippa ut att arken hade försvunnit.

I Kebra Negest står det också att han därefter vände sig från sin Gud och levde ett liv fyllt av kvinnor. Även Salomos son genomförde en dans framför arken sedan han kommit hem.

ARKEN I AXUM

Baina-lehkem blev sedan kung Menelik den etiopiska dynastins grundare. I den etiopiska författningen av år 1955 står det:

Kungavärdigheten skall i evärdliga tider tillhöra den ättelinje, som utan avbrott och i rätt nedstigande led härstammar från konung Menelik I:s dynasti, son till drottning av Saba och konung Salomo av Jerusalem.

I NEUE ZÜRCHER ZEITUNG nummer 1 den 24 oktober, 1970 fanns följande citat:

"Menelik I, son till drottning Makeda av Saba och kung Salomo den vise sägs för vid det här laget snart 3.000 år sedan ha bortfört den heliga förbundsarken från Jerusalem till Axum, där den enligt uppgift finns kvar än idag, vaktad av prästerna i Mariakatedralen."

Här står vi alltså inför tre avgörande frågor:

1. Gömde profeten Jeremia arken på Nebo?
2. Fördes arken till Etiopien av Salomos son?
3. Finns den kvar i Jerusalem?

SÖKANDET EFTER ARKEN I

DAVIDS STAD

Om vi börjar med den tredje frågeställningen får vi först gå tillbaka i tiden till 1909 års expedition och det mystiska chiffret.

"Jag därför bekräfta att chiffern i minsta detalj, när man förstår att läsa den riktigt, befunnits tillförligtlig. Utan den hade vi varken kunnat börja eller fortsätta våra grävningar. Utan dess hänvisningar och varningar, noga följda, hade många människoliv varit utsatta för stora faror vid försök att genomtränga de stängda labrynterna och tunnarna. Ett försök utan chiffern hade dessutom säkert lämnat negativt resultat."

Så skriver Johan Millen i sin sammanställning PÅ RÄTTA VÄGAR, vilken tar

upp utgrävningarna 1909-1911 på Ofelberget i Jerusalem. 1907 kom Millen i kontakt med dr. Valter H. Juvelius i Finland. Juvelius påstod sig ha funnit ett chiffer i Bibeln, vilket beskrev var arken skulle finnas i Jerusalem och hur man skulle nå den. Chifferns korrekta förståelse och utnyttjande var först möjlig då man kunde tillämpa den på platsen. Bibelskriften Juvelius ska ha följt är Kaldeisk hebreiska.

1909 började så utgrävningarna på östra sluttningarna av Ofelberget. Det man började söka var en underjordisk passage som skulle leda till Jungfrukällan. Inuti Ofelberget finns ett tredubbelt system av tunnlar, labyrinter och vattenkanaler vilka alla hade ett syfte. Tunnelarna var väl tillslutna med en konstig konstgjord bergart, så lika naturberget att man utan chiffret inte skulle ha vetat var man skulle leta. Från tunnelarna går sedan labyrinter, som leder ut i tomma intet och som alltså tjänar till att förvilla en inkräktare. Vattenkanalerna fyller tunnelarna vid vissa tider med vatten och har även uppgiften att förse kung Davids 3000-åriga, delvis underjordiska fästning med vatten. Expeditionen drabbades av brännsår och en del av kvävningssjukdom. Det var tydligen det konstgjorda berget som innehöll någon gas. Det kan sägas att direkt efter grävningarna drabbades två av medlemmarna av någon sjukdom, som den franske läkaren kallade "det förskräckliga judiska giftet". Verkan av detta gift var att man blev vansinnig och tynade bort. På några veckor var de två drabbade döda.

På några veckor var de två medlemmarna döda.

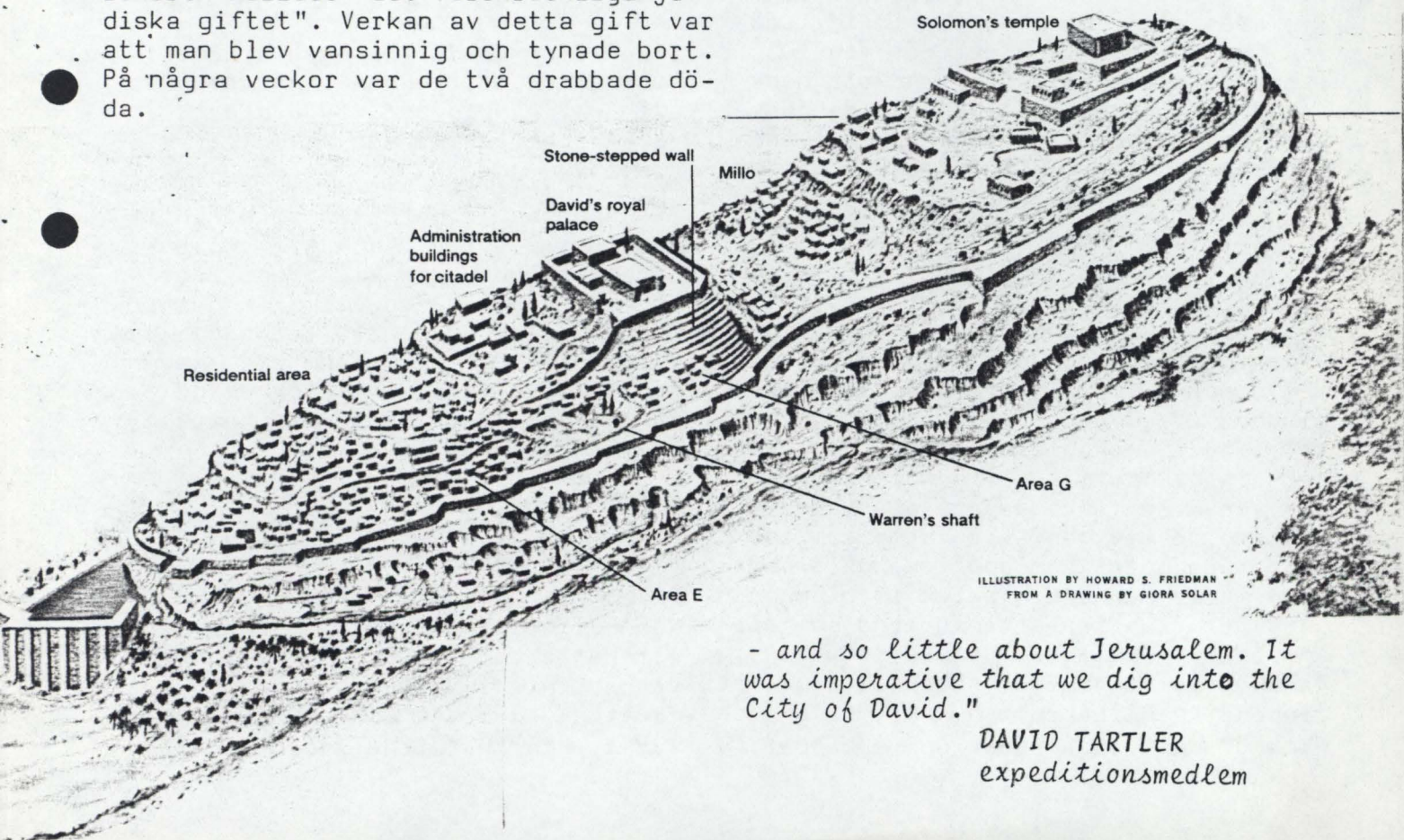
Under Ofelberget hittade man en stor vattencistern, som vart annat dygn släppte ut vatten till Jungfrukällan eller Betesdadammen, som den också kallades. Dammen var hälsobringande, sade man, och man skulle bada i det när vattnet forsade ut för då rördes det av en Herrens ängel. Expeditionen fann att vattnet var radioaktivt (se kap. Den livsfarliga arken). Under Davids och Salomos tid hette dammen Gihon. Vattnet i Siloa-dammen kommer från Jungfrukällan och ordet "Siloa" betyder just "emittera, utsända".

Kan det vara så att arken ligger gömd under Ofelberget och fortfarande sänder ut skadlig strålning.? Att använda vatten som skydd mot strålarna är något man gör i kärnkraftsverk.

Expeditionen nådde aldrig den av Juvelius angivna delen (asylen), där arken skulle finnas. Den dag man finner arken ska man också finna Arons stav, Mose lagtavlor, tempelkärnen etc. Men än så länge har man inte lyckats.

1978 ÅRS JERUSALEMEXPEDITION

"We knew so much about the other royal cities - Hatzor, Meggido, Samaria -

- and so little about Jerusalem. It was imperative that we dig into the City of David."

DAVID TARTLER
expeditionsmedlem

1978 startade en grupp arkeologer utgrävningar vid det gamla fortet, där David och Salomo härbärgerat. Arkeologerna vet att staden varit bebodd så tidigt som för 5000 år sedan och att man hade ett väl utbyggt servicesystem med t.ex. civilingenjörer och rörmokare. I dessa gamla ruiner fanns många obesvarade frågor för den 44 år gamle arkeologen Ygal Shiloh och hans team av internationella deltagare.

Varför hade ingen ännu upptäckt någon mur från Davids tid? Var ligger David, Salomo och de andra kungarna begravda? Hur såg egentligen området ut för så länge sedan?

På kartan på föregående sida finns ett område som betecknas som Area E. Det var här man började sina utgrävningar och åldern på det man fann varierade mellan 1900 f.kr. och 900 f.kr.

1979 hittade man spår efter byggnader som ledde in i Area G. Ett år senare var Shiloh övertygad om att område G var centrum för staden och här tog man sig också en närmare titt på stadens tidiga underjordiska vattenledningar. 1867 hade nämligen en man vid namn Charles Warren upptäckt ett schakt vilket verkade ha varit vattenledningarnas huvudrör. Teorier om att det var genom detta schakt som israelisterna tog sig in i staden och erövrade den från Jebusiterna testades av medlemmarna. Några vanan grottforskare klättrade in och lyckades med stor möda ta sig in i röret. Nu ansåg Shiloh att det man funnit i område G var så intressant att han beslöt att ägna hela 1981 års säsong åt det. Om man kunde upptäcka en del håligheter i bergsstrukturen ansåg han att det mycket väl kunde röra sig om de konungagravar man så länge letat efter.

Men så hände det man inte väntat sig: protesterna. En fridag i mitten av juli samlades en grupp ortodoxa judar vid utgrävningsplatserna och började kalla medlemmarna för plundrare och kastade glåpord efter dem. Shiloh, som tyckte att situationen blev ohållbar, skickade hem sin grupp till förläggningarna. När man sedan en vecka senare återvände till platsen möttes man av en stor samling uppretade judar som spottade på expeditiionsmedlemmarna och skrek förolämpningar. De kvinnliga arkeologerna som bar shorts blev kallade för prostituerade. Kanske var han mycket nära sitt mål, att finna de hemliga rummen, när Shiloh och hans grupp tvingades ge upp sökandet.

Allt för att ryktet hade spridits i de religiösa kretsarna om att man var nära att finna det som skulle hemligt.

"We jews don't have enough problems as it is, so we dig underground for more."

Detta sade minister Begin i Knesset angående utgrävningarna i Ofelbeget och det gjorde han i ett försök att skämta bort hela saken. Faktum är att Shilohs expedition skapade debatt långt upp i leden och känslorna svallade heta. För Shiloh finns bara ett beslut: *"Jag är tillbaka nästa år. Det finns för många frågor..."*

DEN LIVSFARLIGA ARKEN

Om den heliga förbundsarken endast var avsedd som förvaringsrum åt lagta tavlorna och andra heliga saker, varför dödade den då människor som kom i dess närhet eller drabbade dem med de mest fansansfulla sjukdomar?

De präster som tjänsgjorde vid arken bar speciella klädesdräkter även bröstsköldar. De omgavs av många regler och om de inte följde dem, kunde döden bli en direkt följd av detta. Håret fick t.ex. inte fladdra omkring, då det fanns risk att det skulle röra vid någon farlig detalj. Skyddsdräkterna fick absolut inte vara trasiga då detta kunde döda bäraren.

Ingen fick komma för nära arken: *"Men låten mellan den och eder vara ett avstånd vid pass 2000 alnar. I skolen icke komma den närmare."* Jos. 3:4

I 4 Mosebok 12 berättas om hur Mirjam, Moses syster, kom till uppenbarelsetältet. Hon klandrade Mose för att han hade en etiopisk hustru. *"När molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se då var Mirjam vit såsom snö av spetälska, när Aron vände sig mot Mirjam fick han se att hon var spetälsk."*

Att Mose själv inte drabbades kan kanske förklaras med att han bar ett skyddande täckelse när han var inne vid arken.

När Filisteerna erövrade arken placerade de den i staden Asdod. Arken var nu inte längre isolerad och *"Herrens hand var tung över asdoditerna, han anställde förödelse bland*

dem i det han slog dem med bölder så-
såväl i Asdod som inom tillhörande om-
råden." 1 Sam. 5:6

De sände då arken till Gat och även
där slog Herren dem med stora och små
bölder. Arken flyttades återigen till
Ekron och även där drabbades man av en
katastrof.

"De av innevånarna som icke dogo blevo
slagna med bölder och ropet från sta-
den steg upp mot himlen." 1 Sam 1:1-12

En ännu större katastrof orsakade ar-
ken sju månader senare då den fördes
tillbaka till Israeliterna och hamnade
i Bet-Semes där den vagn den fördes i
stötte mot en sten. 50.000 man dödades
bara för att de hade sett på Herrens
ark! Att komma för nära var som vi ser
förenad med livsfara om man inte var
skyddskläder. De som hade hand om ar-
ken och föremålen i den hette Kehtiter.
De var en gren av Leviterna, som hand-
hade tempeltjänsten.

ARKEN EN RADIOAKTIV STRÅL- NINGSKÄLLA

Vad var det då för mystisk kraft som
doldes i arken? Med utgångspunkt från
den byggbeskrivning som återges i Bi-
beln menar dagens tekniker att skulle
kunna röra sig om en s.k. Leydner-
flaska, vilken kan laddas med stora
mängder elektrisk energi. Arken var
dessutom täckt med flera lager tjocka
getsinn, gethår, ett överdrag av röd-
färgade tahassinn och ett överdrag av
vädurssinn.

Dessa stora pressningar var 30 x 43 al-
nar. Väterika ämnen utmärkta isolerings-
skydd mot viss typ av strålning..

Teknikerna menar att bl.a. detta skulle
vara ett tecken på att det i arken för-
varades ett ämne som utsände radioaktiv
strålning. Detta ämne skulle ha varit
känt av bl.a. perserna och det skulle
ha varit detta som Mose var på jakt ef-
ter. Enligt 2 Mos. 9:10 fann han det
också:

"...tog Mose sot ur smältugnen och träd-
de inför Farao. Och Mose strödde det
mot himlen och därav blevo bulnader som
slogo ut med blåsor på människor och
boskap."

Liknande syptom uppstår efter atombombs-
nedfall. Det är alltså tänkbart att
Mose använde arken för att förvara detta
ämne, som man naturligt nog inte fick
komma för nära.

"Men låten mellan den och eder vara
ett avstånd vid pass 2000 alnar. I
skolen icke komma den för nära."
Jos. 3:4

Offerköttet som förklarades orent
och fördes till avskrädeshögen, jämte
offeraskan, var i sådana fall bestrå-
lat och giftigt. En gågn föll vaktlar
som hade ätit av köttet döda ned och
Israelerna började äta av fåglarna.
"Ty under det att de ännu hade köttet
mellan tänderna, innan det var för-
tärt, upptändes Herrens vrede mot
folket och Herren anställde ett mycket
stort nederlag bland folket."
4 Mos 12:33

Moderna vetenskapsmän tror också att
det kan vara denna strålning som gav
upphov till att så många människor
drabbades av spetälska. Kung Ussia
ville en gång genomföra tempeltjän-
sten men prästerna ville inte låta
honom göra det, då han inte var in-
satt i hur man skulle bete sig.
"Men just som han for ut mot präster-
na, slog spetälska ut på hans panna
i prästernas närvaro inne i Herrens
hus bredvid rökelsealtaret. Sedan var
Ussia spetälsk för hela sitt liv."
2 Krön. 26:12-20

ARKEN - DEN EVIGA GÅTAN

Åtskilliga är de teorier om vad den
heliga förbundsarken var för något,
vad den användes till och var den
blev av. Kanske var den ett vapen, som
sattes i israelernas händer av utom-
jordiska "gudar", kanske var den

en nödvändig anordning, förutan
vilken judarna aldrig klarat vandrin-
gen till det heliga landet eller kan-
ske var den helt enkelt ett avancerat
fraktfordon för lagtavlor och andra
värdefulla attiraljer. Svaren på nå-
gon av alla dessa frågor får vi kanske
någon gång i framtiden om arkeologerna
har tur och ges tillfällen och resurser
att gräva på det rätta stället. Tills
dess är hemligheten med arken fördold
för oss och vi får finna oss i att be-
trakta den som en av historiens störs-
ta och märkligaste gåtor.

Källor: Bibeln, Det förgågnas profet
(Däniken), Forntidens teknik, Försvun-
nen teknik (Kjellson, The American
Peoples Encyclopedia, På rätta vägar
(Johan Millen), Bibelförklarande hand-
bok, Discover (Jan, 82), pastor Mats
Johansson för information om Bibelfakta.

8- UTOMJORDISK KARTA

DET FÖREKOMMER I SAMBAND MED VISSA ANDRA OCH TREDJE GRADENS NÄROBSERVATIONER ATT DET OBSERVERADE FÖREMÅLET EFTERLÄMNAR NÅGON FORM AV SPÅR. DET KAN VARA AVTRYCK I MARKEN EFTER FÖRMODADE LANDNINGSSTÄLL, DET KAN VARA TRÄD SOM SKADATS AV UFOT ELLER METALLBITAR SOM HITTATS DÄR ETT UFO OBSERVERATS.

Vid det omtalade Soccorofallet i New Mexico fann man några buskar som bränts av UFOts jetstråle. S.k. älveringar, ett runt område där vegetationen inte växer på samma sätt som på den omgivande marken, är ett typiskt fenomen i samband med UFO-observationer.

Men det förekommer även andra typer av följdverkningar: människor som skadas, får hudutslag, irriterade ögon, sömnlöshet eller abnormt sömnbehov. Ofta handlar det om psykiska störningar av något slag och i några fall har man påstått att människor avlidit i samband med eller strax efter de blivit vittne till ett UFO.

Har man tur, kan man naturligtvis som i ett känt amerikanskt fall, bli bjuden på pannkakor av ufonauter.

EN UTOMJORDISK KARTA

En av de allra märkligaste efterlämningar man känner till är den utomjordiska stjärnkarta som förekommer i fallet Barney och Betty Hill. För att förklara upphovet till denna karta, följer här en kort resumé av detta mycket detaljrika och väldokumenterade UFO-fall.

EN MÄRKLIG SEMESTERRESA

Det var den 19 september 1961. Ett medelålders par, han färgad och hon vit, var på väg hem till New Hampshire från semestern i Kanada. Det var en mörk stjärnklar höstkväll och de färdades i sin bil på U.S. Route 3. Plötsligt såg de i skyn en stjärna som rörde sig i ett märkligt regelbundet mönster. De stannade bilen och klev ur för att kunna se bättre vad det var. Föremålet kom allt närmare dem och så småningom kunde de skönja formen av en diskusformad farkost.

Barney tog fram sin kikare ur bilen och klev ut på ett fält bredvid vägen. Genom kikaren såg han stora upplysta fönster på farkosten. I fönstren rörde sig mänskliga varelser och några av dem stirrade på honom själv. Barney greps av panik och sprang tillbaka till bilen, kastade sig in bakom ratten och körde från platsen med gasen i botten. Men av någon anledning svängde han in på en sidoväg. Mitt i vägen, framför bilen, stod fem av de varelser som Barney sett i farkosten.

Både Barney och Betty blev fullkomligt paralyserade av skräck och fördes av varelserna till en skogsglänta där deras farkost hade landat. Inne i den genomgick de en slags läkarundersökning och Betty, som så småningom blir lugnare, började samtala med en av ufonauterna.

Bl. a. frågade hon varifrån de kom och fick då se en tredimensionell karta med punkter (stjärnor) och linjer (färdvägar).

- Vet du var vi befinner oss just nu, frågade varelsen Betty. Eftersom Betty inte kunde någon astronomi eller över huvud taget förstod kartan, vore det omöjligt att förklara enligt varelsen och ämnet rann därmed ut i sanden.

Barney och Betty blev så småningom återförda till sin bil, men innan detta skedde fick de reda på att det de just varit med om skulle raderas ut ur deras minne. Från bilen såg de sedan hur farkosten lyfte och gav sig iväg.

Precis som varelserna sagt mindes varken Barney eller Betty något om vad som hänt inne i farkosten. I stället plågas de av en tvåtimmars minneförlust under hemfärden från Kanada. Det sista Barney kommer ihåg är hur han såg varelsen i kikaren och sprang tillbaka mot bilen.

MARDRÖMMAR OM HÄNDELSEN

Under de två påföljande åren hade

Betty då och då oförklarliga och återkommande mardrömmar om vad som hänt. En av hennes arbetskamrater rådde henne att söka upp en psykiater och rekommenderade en dr. Benjamin Simon, som gjort sig känd för sin behandling av krigspsykos genom hypnos.

DET MÄRKLIGA RESULTATET AV HYPNOSBEHANDLINGEN

Efter ett antal behandlingar med hypnoterapi, börjar den fantastiska upplevelsen krypa fram ur paret Hills undermedvetna.

- Oberoende av varandra berättar de i detalj om vad de upplevt.

I sammanhanget ritade Betty Hill under posthypnotisk suggestion av den stjärnkarta hon sett ombord på rymdfarkosten. Bilden publicerades i John G. Fullers bok THE INTERRUPTED JOURNEY och en skollärare och amatörastronom, Majorie Fish blev intresserad av den.

DETALJER OM KARTAN

Eftersom det är känt att man under hypnos kan återge saker och händelser i i detalj, som inte längre finns lagrade i det medvetna tänkandet, skulle kartan alltså kunna tänkas representera ett mönster som vore möjligt att identifiera, resonerade Mrs. Fish.

Därför besökte hon Betty Hill för att få ytterligare information. Enligt Betty var kartan av ett tunt, platt material, men när man tittade på den var den tredimensionell med stjärnorna som lysande punkter. Den var ungefär en meter bred och sjuttio centimeter hög. Det fanns många fler stjärnor än på Bettys skiss, men Betty kunde bara erinra sig de mest framträdande.

Linjerna mellan stjärnorna representerade enligt Betty olika typer av färdvägar. De kraftigaste linjerna var handelsvägar, de enkla linjerna platser som besöktes då och då och de streckade expeditionsresor.

MAJORIE FISH STUDIETEKNIK

Majorie Fish ställde med ledning av den tillgängliga informationen upp ett antal premisser för sin analys av kartan:

1. Någon av de två stjärnorna i förgrunden borde logiskt sett vara besökarnas egen sol, eftersom alla linjer utgår från dessa.
2. De övriga stjärnorna borde vara re-

lativt närliggande. Ju kortare avstånd desto kortare restid.

3. Någon av stjärnorna på kartan är vår egen sol.

4. Varelserna hade ingen svårighet att andas vår luft. Förslaktligen borde de komma från en planet i ett solsystem med en sol liknande vår egen. En marginell skillnad var dock att både Barney och Betty upplevde temperaturen inne i farkosten som obehagligt låg.

Ufonauternas hemplanet torde alltså vara ganska lik jorden, men något kallare.

5. Eftersom kartan är av relativt lokal karaktär och med utgångspunkt från vilka solliknande stjärnor som finns inom ett visst område, utgick Mrs. Fish från ett område som omfattar 55 ljusår.

KONSTRUKTION AV TREDIMENSIONELL MODELL

Majorie Fish konstruerade med dessa premisser som utgångspunkt ett antal tredimensionella modeller, genom att hänga upp kulor i trådar. Avstånd och positioner hämtades ur 1969 års Gliese-katalog över närliggande stjärnor.

Efter lång tids sökande fann hon så småningom ett mönster som liknade Bettys teckning. Av de 16 stjärnorna i mönstret visade sig 10 vara av en typ liknande solen. De mest framträdande stjärnorna är Zeta 1 och Zeta 2 Reticuli och dessa, eller någon av dessa, skulle alltså vara besökarnas egen sol. I utkanten av kartan finner vi vår egen sol. Två av stjärnorna, Tau 1 Eridani och Gliese 86.1, har inte direkt egenskaper som liknar solen, men befinner sig just ovanför respektive nedanför de erforderliga parametrarna. En stjärna som borde finnas med är Zet Tucanae, men att den saknas kan bero på att den befinner sig rakt bakom Zet 1 Reticuli ur kartans synvinkel.

JÄMFÖRELSE MED BETTY HILLS KARTA

Vi kan konstatera att mönstret överensstämmer på ett slående sätt med Mrs. Hills och att stjärnorna till övervägande delen är sådana, som ur vår egen synpunkt vore värd ett besök om vi ville finna liv liknande vårt inom ett ur astronomiskt sett rimligt avstånd.

Resmönstern på kartan verkar vettiga. Astronomiprofessorn Walter Mitchell

vid Ohio State University säger om modellen: "Ju mer jag studerar den, desto mer imponerad blir jag av Mrs. Fishs arbete och astronomiska kunskaper."

Mithcell har också tillsammans med några studenter programmerat en dator att se detta område i rymden ur samma synvinkel som kartan. Resultatet blev nästan identiskt med Majorie Fish's. Stjärnorna på kartan ligger nästan i ett plan även i verkligheten och det skulle logiskt sett också underlätta vid interstellära förflyttningar.

Enligt David R. Saunders, som är statistiker vid Industrial Relations Center vid Chicagouniversitetet, är chansen att finna ett liknande mönster bland 16 stjärnor mindre än 1 på 1.000.

Att finna en perfekt likhet, Mrs. Fish's karta avviker ju något från Betty Hills, är en chans mindre än 1 på 10.000.

Saunders som samlat en datakatalog på fler än 60.000 UFO-fall, har inget annat exempel på ett fall där en karta förekommit.

YTTERLIGARE DATORUNDER- SÖKNINGAR SOM BEKRÄFTAR MAJORIE FISH'S RESULTAT

Mark Steggert vid Space Research Coordination Center vid universitetet i Pittsburgh har utvecklat ett data-program, PAR (Perspective Alteration Routine), som kan ta fram stjärnmönster ur olika perspektiv.

- Till min förvåning fann jag att resultatet av mitt program är mycket lika Majorie Fish's karta. Det finns vissa felaktigheter men inget som avviker på allvar, säger Steggert.

Olika stjärnkataloger ger olika parametrar och de aktuella stjärnorna kan endast observeras på södra halvklotet och eftersom detta område är det minst observerade, är resulterande data inte av absolut högsta kvalitet.

Gliesekatalogen anses dock av många ledande astronomer vara den förnämsta.

Frank B. Salisbury, som för övrigt är känd i ufo-sammanhang och arbetar vid Utahuniversitetet, menar att det är osannolikt att Betty Hills berättelse är ren bluff. En faktor som talar för detta är, att inte förrän

år 1969 fanns tillräcklig information i Gliesekatalogen för att sammaställa det mönster som Betty ritade.

ANDRA STJÄRNMODELLER

Majorie Fish är emellertid inte den enda, som kommit fram till stjärnkonstellationer som liknar Betty Hills.

1965 påstod en rysk astronom, Sholomitsky, att han uppfattat något som skulle kunna vara intelligenta radiosignaler från radiokällan CTA-102. En karta över detta område publicerades i ett nummer av New York Times. Betty Hill som blev intresserad av artikeln, placerade ut stjärnorna på sin egen karta och fanns till sin förvåning att det fann en påtaglig likhet. Detta hände alltså före Majorie Fish's analys av Bettys karta. Kartan i New York Times är Pegasus konstellationen och en svaghet i det här sammanhanget är givetvis att vår egen sol inte finns med. Det skulle den ju enligt Betty ha varit. En styrka är det ju å andra sidan om de oregelbundna signaler som Sholomitsky mottog är intelligenta radiosignaler.

Ännu en tolkning av Hill-kartan har tagits fram av Charles Atterberg vid Aeronautical Communications i Illinois. Atterberg började sitt arbete ungefär vid samma tid som Majorie Fish och liksom hon använde han sig av en tredimensionell modell. Med utgångspunkt från en lista över de närmast solen liggande stjärnorna använde han sig av en stjärnglob, där han ritade in positioner och avstånd.

Alla stjärnor på Atterbergs karta ligger inom ett område av 18,2 ljusår från solen och den innehåller ett större antal stjärnor än Majorie Fish's. Dessutom liknar den originalet ännu mer än Mrs. Fish's karta.

Enligt Atterberg är Epsilon Indi ufo-nauternas hemmasol.

SAMMANFATTNING

Den väsentliga frågan i sammanhanget återstår alltså fortfarande. Kom de besökande varelserna från Zeta Reticuli, från Epsilon Indi eller kanske från Baham i Pegasuskonstellationen? Eller kom de ur Barney och Betty Hills hallucinationer eller fantasier. Ja, naturligtvis vet vi inte svaret och kanske får vi vänta på det tills vi själva lyckas ta oss till främmande solsystem.

A.Svensson, Zeta Reticuli Incident.

TILLÄGG:

NÅGRA FAKTA OM DUBBELSTJÄRNORNA
ZETA 1 OCH 2 RETICULI

De två stjärnorna ligger ungefär 37 ljusår från jorden och är de enda kända dubbelstjärnorna med nästan exakt samma egenskaper som solen.

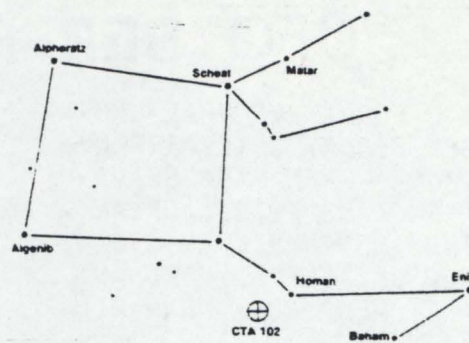
De ligger med ett inbördes avstånd av 0,3 ljusår, vilket motsvarar sträckan solen-Pluto x 100.

De roterar runt varandra ett varv på 100.000 år. Båda utgör huvudkandidater när det gäller att söka efter utomjordiskt liv. Vi vet naturligtvis inte ännu om det finns jordliknande planeter i dessa solsystem.

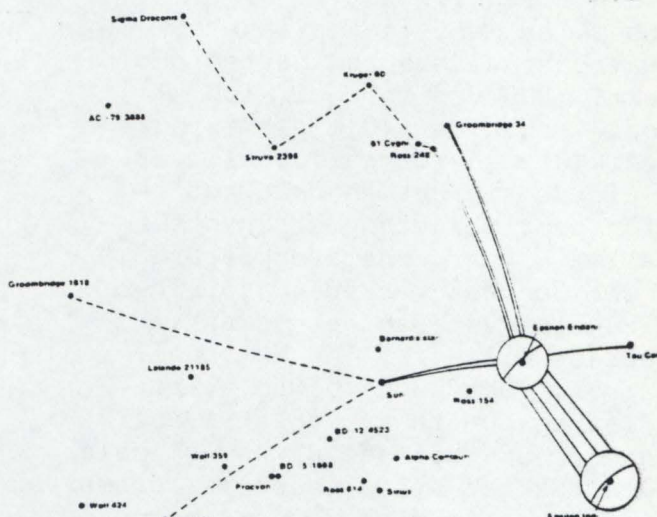
Zeta 2 har något mindre massa än solens och planeterna, om de finns, skulle hypotetiskt ha något långsammare omloppsbanor än jorden. En planet som vore Zeta 2:s motsvarighet till jorden, skulle behöva cirka 390 dagar för ett varv.

Sedd från denna planet skulle Zeta 1 vara 100 gånger ljusstarkare än Venus för oss. Det skulle också vara kunna orsaken till att en civilisation ägnar omfattande resurser på rymdfart. Vi vet ju vad månen i det fallet betyder för människan.

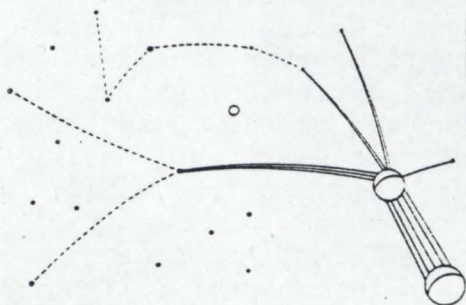
Med teleskop från denna främmande planet skulle man kunna upptäcka jätteplaneter, typ Jupiter och Saturnus, som roterar runt tvillingstjärnan.

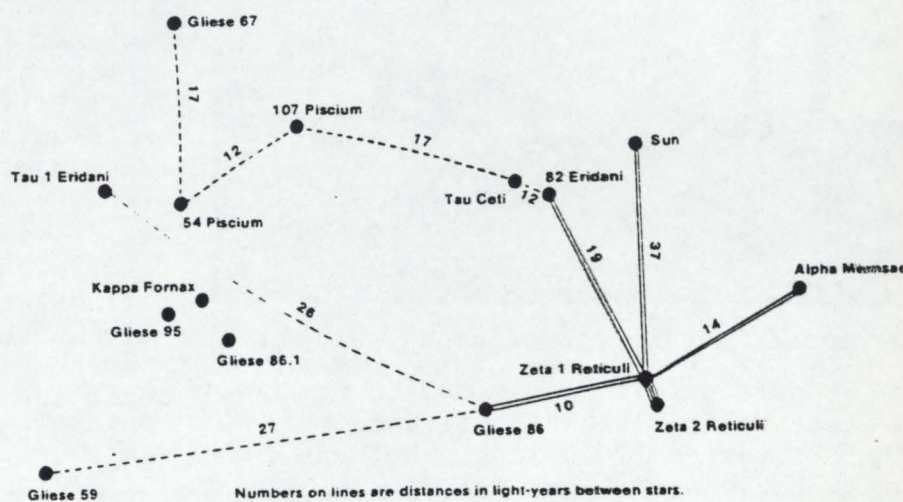
Pegasus- CTA 102

Charles Atterbergs
tolkning

Betty Hills
originalskiss

Majorie Fish's tolkning

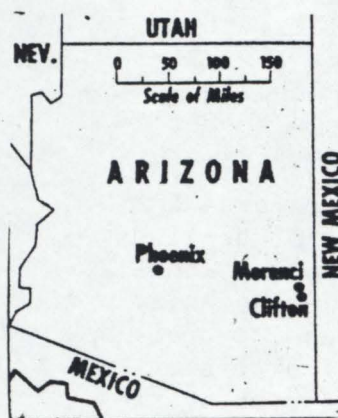
UFO SER FOTBOLL

ETT ENORMT, V-FORMAT UFO HAR UPP-
REPADE GÅNGER BESÖKT 2 KOPPARGRUV-
ORTER I ARIZONA — EN GÅNG SVÄVA-
DE DET ÖVER SKOLANS FOTBOLLSPLAN
I EN HEL TIMME MEDAN MER ÄN 140
MÄNNISKOR MED SKRÄCKFULL VÖRDNAD
TITTADE PÅ DET MED ÖPPNA MUNNAR.

Bland dem som har sett UFOt finns
handelsresande, pensionerad ingen-
jör och t.o.m. en domare i Högsta
Domstolen. Besöken har pågått se-
dan hösten -80 i småstäderna Clif-
ton och Morenci.

En av de mest fantastiska ob-
servationerna ägde rum natten den
23 okt. 1980 vid Morenci High
School. Medan de 110 medlemmarna
i musikkåren övade på fotbollspla-
nen visade sig det enorma UFOt o-
vanför dem, berättade dirigent Bru-
ce Allen, 34 år. "Hela orkestern
såg det och det var 30-40 föräld-
rar runt om som såg det också",
berättade Allen för The National
Enquirer. "Det hade formen av ett
V eller en bumerang, kantat av olik-
färgade ljus. Det såg ut som om hela
himlen täcktes av detta stora föremål.
"Det svävade omkring motsols ovan-
för planen då vi repeterade. Det fan-
ns kvar där under hela repetitionen,
nästan som om det betraktade oss!"

"Det var liksom bumerang-format", sade
Randall Lee Rogers, 22 år, smältverks-
reparatör. "Det hade ca 12 röda ljus
och ett stort sökarljus längst fram.
Det var stort som en fotbollsplan".
Det stannade över en av smältverkets
skorstenar. Sökarljustet var på som om
de tittade rakt ner i skorstenen".

Kartan visar
de två städ-
erna öster om
Phoenix i Ari-
zona, där UFOt
har syns.

Vissa vittnen sade att föremålet inte
förde något oväsen. Vissa sade att det
avgav ett svagt brummande ljud, olik
något de någonsin hört förr. Två vitt-
nen sade att 2 mindre farkoster kom ut
ur moderskeppet och flög iväg, för att
sedan återvända till det.

G.J. Callicotte, pensionerad ingenjör,
sade att han såg UFOt två nätter i rad
i december. "Första natten satt ljusen
i en bred V-formation", sade han. Nästa
natt var ljusen i romb-formation."

Högsta domstolsdomaren Lloyd Fernan-
dez i Clifton berättade för The Natio-
nal Enquirer att han var ute på en pro-
menad den andra natten som Callicotte
såg UFOt. "Jag såg de där ljusen, som
såg ut som ett slags triangul- eller
ruter-mönster, röra sig från väster
till öster", sade han.

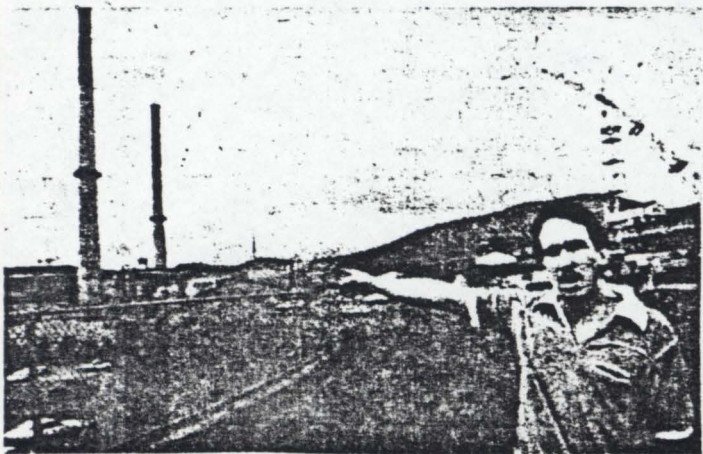
UFOt ses fortfarande runt dessa
städer. En handelsresande i Clifton
berättade för The Enquirer att "minst
1000 personer" har sett det under det
senaste året.

Källa: The National Enquirer, Bob Pratt.
Översättn: E. Harling-Svensson

Randall Lee Rogers pekar ut var han såg
UFOt.

Studerande Tim Pingleton, 18 år, be-
rättade för The National Enquirer:
"Det var ca 270 m långt. Det var inte
skräckinjagande men det faktum att
det stannade rakt ovanför oss var
kusligt".

UFOt sågs även av 5 arbetare den
natten över den stora "Phelps Dodge"
kopparsmältverk, 1,5 km väster om
skolan.

UFO ÖVER DEGERFORS

DET HELA UTSPELADE SIG EN MÖRK VINTERKVÄLL 1976 ELLER 1977. SNÖN LÅG DJUP OCH LÅGA MOLN SVÄVADE PÅ DECEMBERHIMLEN. ANNELI OCH HENNES BROR JOHNNY, 11 RESPEKTIVE 16 ÅR GAMLA, GAV SIG AV FRÅN HEMMET I HÖGBERG, 3 KM UTANFÖR DEGERFORS, FÖR ATT TA EN SKIDTUR...

Ungefär 50 meter från hemmet följde de ett skidspår in i ett skogsområde. Johnny åkte först och på ett ställe där spåret går nerför en backe, som är så smal att endast en person i taget kan färdas där, upptäckte han plötsligt att systemen inte längre fanns bakom honom. Han undrade naturligtvis vad som hänt och började klättra tillbaka upp för backen igen.

När han kommit upp fick han se Anneli stå kvar på backkrönet och stirra mot någonting ovanför trädtopparna. När han tittar upp ser han en jättelik farkost, som han uppfattar befinner sig ovanför trädtopparna men långt under de lågt gående molnen. Föremålet, som står alldeles stilla är en skivformad, rund "klassisk" tefatsform med kupol. Intensiva strålkastare placerade runt periferin på objektet sprider ett vitt sken, utan att direkt lysa upp marken eller omgivningen.

Inte ett ljud hörs från föremålet. - Det var helt ljudlöst, det vet jag säkert, säger Johnny, för jag kunde höra hur dom smidde i järnverket (Degerfors järnverk) en bit bort på andra sidan Letälven.

- Det var enormt stort och såg ut att stå ovanför trädtopparna men kunde ju också ha befunnit sig längre bort, men då måste det ju ha varit ännu större.

Anneli, som ju var den första som såg UFOt, såg det under minst en minut, eftersom Johnny behövde cirka en halv minut för att ta sig tillbaka i skidspåret uppför backen.

"DET KÄNDES OBEHAGLIGT"

Båda syskonen upplevde händelsen som skrämmande. De blev rädda och började springa mot hemmet så fort de någonsin kunde. Väl framme vid trappan till huset skrek de till sin mamma att komma ut och titta. Från

trappan på huset såg de hur farkosten långsamt färdades över himlen i riktning mot "masten i Högborg", som är en flygfyr inte långt från hemmet. Plötsligt i närheten av masten, försvann det på ett ögonblick, i varje fall slocknade alla ljusen.

Mamman, som så småningom kom ut på trappan, han dock aldrig se något underligt och vägrade naturligt nog att tro på den fantastiska berättelsen.

Anneli och Johnny Frogner, som upplevde detta märkliga för 6-7 år sedan, har under de gånga åren endast vid något enstaka tillfälle velat berätta vad som hände. "Det är i alla fall ingen som tror på det."

Bild: Annelis skiss av föremålet

DET RASSLAR I BUSKARNA

PENSIONÄREN EVERT PETTERSSON FRÅN KARLSBORG VAR PÅ FÖRMIDDAGEN DEN 14 DECEMBER, 1982, UT OCH GICK MED SIN SONS HUND I SKOGEN, NORRA HANKEN, STRAX UTANFÖR KARLSBORG.

Klockan var 10.30 och de promenerar på en liten skogsstig och befinner sig c:a 50 meter från en större stig, som de är på väg ut till. Plötsligt rasslar det till och någonting, som far i samma riktning som den större stigen, stiger upp, som om det startat någonstans i närheten och syns under en kort stund. Eftersom det ligger ett buskparti emellan var sikten något skyddad, men "det såg ut som ett brungult töcken, ett avgasmoln med en virvelrörelse inuti. Hunden blev mycket rädd och försökte gömma sig innanför Petterssons jacka. När det hela var över gick de två

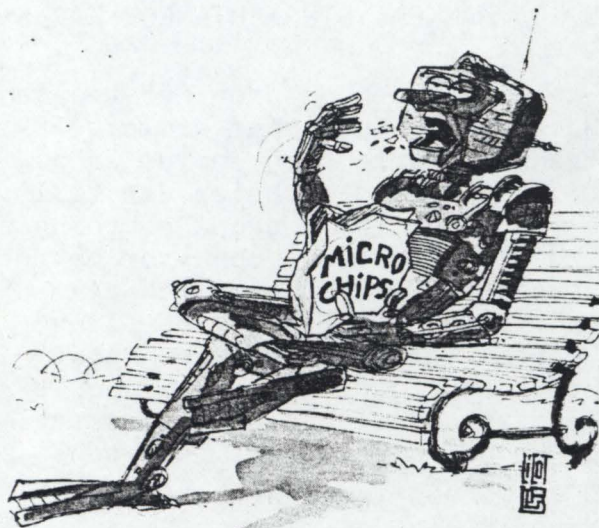
observatörerna ut på den större stigen för att söka efter eventuella spår. Det låg nysnö på marken, men ingenting märkligt syntes. Hunden, som sprang och nosade fick, enligt Evert Pettersson, inte någon vitt-ring.

Det är svårt att säga någon storlek på föremålet, men just på det ställe den observerades är det endast 5-10 meter mellan träden, så föremålet måste rimligtvis ha varit mindre.

Evert erinrade sig, när vi talade om denna observation, även en tidigare händelse, "för ungefär 30 år sedan", där han en tidig morgon genom sitt sovrumsfönster såg två ovala föremål (som diskusar fast tjockare). Sovrumsfönstret ligger mot väster och de båda föremålen färdades i riktning från norr till söder. Solen hade ännu ej gått upp över trädtopparna, men det syntes tydligt att det inte rörde sig om flygplan. Föremålen färg var svårt att se i det ofullständiga ljuset men det var en brun nyans. Avståndet från sovrumsfönstret till objekten kan ha varit 3-4 km och Pettersson menar att storleken var ungefär som ett vanligt reoplan. Hastigheten kunde röra sig om kanske 500-600 km per timme.

Det bör understrykas att Karlsborg, där Evert Pettersson bor, har en flygflottilj och han är alltså van att se överflygningar dagligen och har god kännedom om hastigheter och reella storlekar på krigsflygplan.

A.Svensson efter intervju två veckor efter observationen.

UFO MUSEUM

DET ÄR INTE BARA I KÖPING MAN KAN GÅ PÅ UFO-UTSTÄLLNING. PÅ FEMTIOFÖRSTA VÅNINGEN I THE IDS TOWER I MINNEAPOLIS SAMLAS VARJE ÅR INTE MINDRE ÄN 250.000 BESÖKARE TILL VAD SOM BETECKNAS SOM THE WORLDS LARGEST UFO EXHIBIT.

I de fem utställningsrummen kan man beskåda mängder av material från närkontakter. Här finns "autentiska" UFO-foton, astronaut Gordon Cooper som på video berättar om sin UFO-observation som NATO-pilot i Tyskland och massor av bandinspelningar med människor som sett främmande varelser kika in genom sovrumsfönstret och hört dem springa över hustaket.

Jimmy Carters UFO-rapport lockar många, men intressantast är naturligtvis avdelningen för närkontakter av tredje graden: möten ansikte mot ansikte med ufonauter.

Ibland engagerar man gästföreläsare som J. Allen Hynek, chef för Center For UFO Studies.

Utställningen är så populär att man fått flera efterföljare, bl.a. i Sonora och San Bernedino i Kalifornien och även planerar att sammanställa en mobil utställning.

Carol Troxal, OMNI dec -82

NÄRA DÖDEN - FÖRUTSÄGELSER

MÄNNISKOR SOM HÅLLER PÅ ATT DÖ, SER OFTA SITT LIV PASSERA REVY UNDER NÅGRA KORTA ÖGONBLICK. MEN ENLIGT PSYKOLOGEN KENNETH RING, VID UNIVERSITETET I CONNECTICUT, KAN PERSONER SOM VAKNAR UPP EFTER ATT HA VARIT KLINISKT DÖDA, ÄVEN BERÄTTA ATT DE UPPLEVT GLIMTAR UR FRAMTIDEN.

För att studera Nära-dödens visioner har Ring rest runt med en bandspelare och intervjuat

mer än ett dussin personer. En av dessa var en man som nästan omkommit vid en blindtarmsinflammation 1941; han var då 10 år.

Under operationen såg han sig själv som vuxen, gift och med två barn. Han såg sig själv sitta i en fåtölj medveten om något mycket främmande som pågick på andra sidan väggen.

Just denna scen utspelade sig plötsligt en

dag år 1968, berättade mannen för Kenneth Ring, " när jag satt i en stol och läste en bok, Jag råkade kasta en blick på mina barn och jag förstod att detta var minnet från 1941. Och det underliga som försigick på andra sidan väggen, var en luftvärmare, en sak som jag aldrig hört talas om som barn.

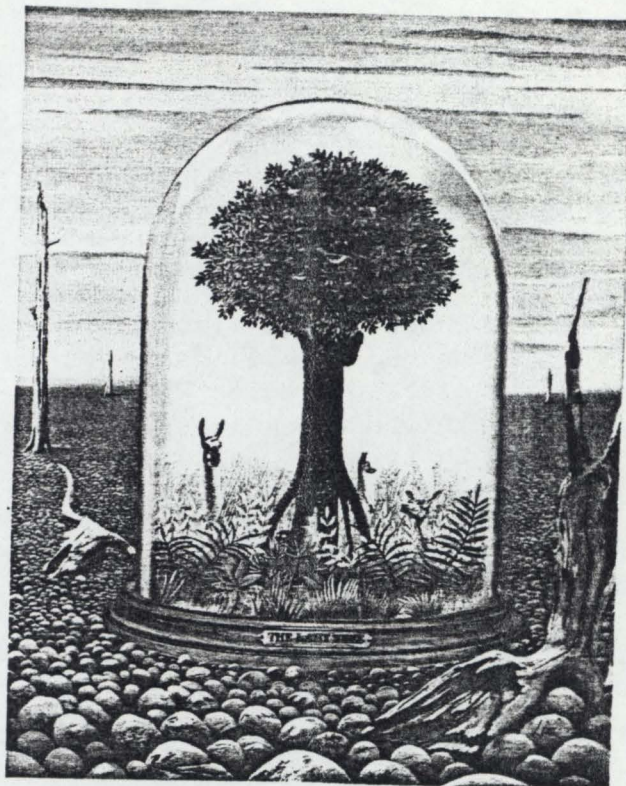
Ring hörde person efter person berätta om visioner av saker som sedan verkligen hade hänt. Men starkast intryck gjorde ändå de som relaterade visioner om världens framtida öde.

Nästan alla Rings försöksobjekt har förutsagt en katastrofal epok som kommer att inledas inom de närmaste åren. Några har siat om jordbävningar, vulkanutbrott och torkperioder. Andra om svält och kärnvapenkrig. Även om de flesta av oss kommer att förgås under de destruktiva åren, kommer ändå freden så småningom. Problemen kommer att vara lokala snarare än totala och följas av årtionden av världsomspännande broderskap.

Ring tar dock dessa betraktelser knappast bokstavligt. "Kanske är de en slags metamorforer från det undermedvetnas fruktan och förhoppningar, När den sjuke återvänder till medvetandet, kan han uppleva en symbolisk jordbävning eller vulkanutbrott. När han sedan lugnar ner sig, inträder en period av fridfullt lugn och han upplever en universell broderlig kärlek.

Glenn Van Warreby, OMNI dec-82

TRÄD MED ESP

ATT PÅSTÅ ATT TRÄD HAR ESP-EGENSKAPER VORE KANSKE ATT DRA VISSA KONSEKVENSER IN ABSURDUM, FAKTUM ÄR EMELLERTID STT VISSA TRÄDTYPER TYCKS KUNNA KOMMUNICIERA MED UTAN NÅGRA SYNBARA FÖRBINDELSLÄNKAR.

Forskning under senare år har visat att vissa träd och andra växter kan försvara sig för exempelvis insektsattacker genom att sänka näringshalten i löven. Man vet t.ex. att ett pilträd som översvämmas av caterpillars reagerade genom att ändra den kemiska sammansättningen i bladen och därigenom göra födan betydligt mer svårsmält för angriparna.

För inte så länge sedan upptäckte biologen David Rhoades vid Washingtonuniversitetet

att träd som inte angripits och befann sig upp till 60 meter från det angripna trädet reagerade på samma sätt och också började förändra den kemiska sammansättningen i sina egna löv. Följaktligen borde det finnas någon form av förbindelse mellan träden, där det attackerade trädet alltså kunde sända signaler till sina grannar i omgivningen.

Rhoades som nu misstänkte att denna signal sändes under jorden via rot-systemet, grävde upp åtskilliga träd i hopp om att hitta det dolda kommunikationssystemet. Han fann emellertid inte vad han sökt. På detta stadium i forskningen började en kollega till Rhoades, etnomologen Jack Schultz, frågade sig om kanske träden kommunicerar genom att sända någon kemisk signal genom luften.

För att kontrollera detta placerade Schultz krukplanterade lönnar och poplar i plexiglaskammare. När han skadade löven på ett av träden började även de oskadade träden i kammaren framställa mindre näringsrika löv. De träd som planterats i en annan plexiglaskammare reagerade dock inte.

Schultz menar att det däremot är bevisat att denna typ av kommunikation existerar och att det rör sig om någon slags luktöverföring. Pågående forskning är inriktad på att försöka finna vad för slags kemiska beståndsdelar som överför budskapet.

Schultz säger att träd kan en hel del förundransvärda saker och vi har just börjat förstå hur komplicerat det hela i själva verket är.

Växter är som djur, fast mycket långsammare. Det enda de inte kan är att springa sin väg.

Rick Boling, OMNI dec-83

ARMAR OCH BEN SOM VÄXER UT IGEN

MÄNNISKOR SOM FÖRLORAR EN ARM ELLER ETT BEN KOMMER KANSKE INOM EN INTE ALLTFÖR AVLÄGSEN FRAMTID ATT KUNNA VÄXA FRAM NYA EXTREMITETER MED HJÄLP AV VITAMINPREPARAT.

Detta är den slutsats londonfysikern Malcolm Mader drar efter forskningar som visar att olika koncentrationer av A-vitamin åstadkommer att vattenödlor växer ut nya lemmar på olika sätt.

Normalt, förklarar Mader, kan en bit av en "arm" eller ett "ben" på en ödla växa ut igen. Men på ödlor som placeras i en svag A-vitaminlösning, växer benen i underarmen/benet till abnorma proportioner. I en starkare vitaminlösning bildas en extra underextremitet. En ännu starkare lösning bildar ytterligare en lem, den ena bakom den andra.

När ödlor förlorar en extremitet utsöndrar de olika mängder A-vitamin, beroende på hur mycket av extremiteten som gått förlorad. Om därför en koncentrerad vitaminlösning tillförs vid en lindrig skada "luras" kroppen att tro att skadan är allvarligare än den är och startar en abnorm tillväxtaktivitet.

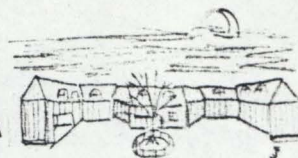
Mader tror att framtida studier kommer att visa att A-vitamin har en liknande effekt på människor. Enbart A-vitamin får inte nya lemmar att växa fram igen, men det kan tänkas ingå i en blandning av droger tillsammans med elektrisk stimulering. Till att börja med kunde man tänka sig att få tår och fingrar att växa ut igen och så småningom armar och ben.

John Newell, OMNI dec-83

NU ÄR DET NÅN SOM HAR FIFFLAT MED VITAMINBURKARNA IGEN *

SPÖKJAKT I ÖLSBODA

DET HÄR MED ATT JAGA SPÖKEN TYCKTE TRE MEDLEMMAR I UFO-CENTER VERKADE SÅ INTRESSANT ATT MAN LETADE REDA PÅ ETT STÄLLE DÄR MAN VARIT MED OM LITE MYSTISKA HÄNDELSER. GRUPPEN FRÅN SVÄVAREN BESTÖD AV ACKE SVENSSON, LISBETH ÅRSTAD OCH JÖRGEN STENKVIST.

OMKRING SEX KILOMETERS BILVÄG FRÅN DEGERFORS PÅ VÄGEN MOT SVARTÅ LIGGER ÖLSBODA HERRGÅRD. DET ÄR EN IMPONERANDE STOR BYGGNAD SOM LIGGER VID VÄGEN OCH FÖRR I TIDEN HADE MAN DÄR DJUR, SÄD OCH MASKINER.

ÖVERALLT FINNS MÖRKA VRÅR OCH I GOLVET FÖRRÄDISKA HÅL. DET VAR ALLTSÅ HIT VI BEGAV OSS EN KULEN KVÄLL DEN 5:e JANUARI 1983.

Historien om Ölsboda herrgård är lite svår att reda ut och vad som egentligen hänt där fick vi aldrig riktigt klarhet i.

Det hela börjar tydligen när en piga i slutet av 1700-talet föder ett sk. oäkta barn och på den tiden var det en skam och ledde till bekymmer för pigan. Hela historien slutar så tragiskt att pigan i sin förtvivlan hänger sig i gårdens takbjälkar. Efter det har gården inte fått vara i fred. De som varit där menar att det utan tvivel är pigan som går igen. Vi återkommer med lite äldre historier i ett senare nummer av Svävaren.

På senare tid har man börjat göra om ena delen av gården till ett ridhus och en del konstiga saker har inträffat.

Kläder som har hängts upp har hittats upphängda på helt andra ställen än de från början hängde. En gång försvann helt plötsligt både en katt och all kattmaten för att ett dygn senare dyka upp igen. Alla i den lilla kärntruppen som sköter om gården förnekade bestämt att någon av dom rört maten. Flera gånger har man tydligt hört steg bakom sig och när man vänt sig om för att hälsa på vad man trott varit en kompis så har det inte varit en levande själ i närheten.

En gång höll en av ägarna på och pysslade med hästarna när hon tydligt kunde höra hur någon tog bort den bom som ligger för dörr-

en på utsidan. Eftersom hon hade glömt sin nyckel hemma och därför klättrat in genom fönstret blev hon glad över att någon av hennes vänner öppnade dörren. Efter ett tag blev hon dock konfunderad då ingen kom in i stall-et. När hon sedan märkte att ingen rört bommen blev hon rädd - hon var ju ensam på gården eller.... Ingen annan hade varit på gården vid det tillfället.

Och det var alltså hit vi begav oss för att sitta en bit in på natten. Det hela började lite trevande när vi åkte på helt fel väg trots Lisbeths grymtande protester om att "det verkar fel". Till sist erkände Acke och jag vårt misstag och vi åkte tillbaka till Degerfors och kom rätt. Det kostade oss 12 kilometers extra åktur! När vi svängde in på den leriga planen till gården var vi betydligt mindre karska.

- "Var det så himla stort?", sade vi lite tveksamt. Vi blev vänligt mottagna av fem föreståndare och visades runt på gården.

I stallet stod två flickor i 10 - 13 års åldern och pysslade om de tiotal hästar vilka var huserade i stallet. Vi hamnade sedan i köket, som var varmt och ombonat. Det var också där man hört en hel del ljud. Vi hade först trott att vi skulle tas emot med skepsis och attityden "leta ni bara" men tvärtemot var de seriösa och berättade om sina upplevelser.

18.
När de åkte och lämnade oss ensamma på gården tänkte jag på vad någon hade sagt när vi anlände dit:

"Ja, jag skulle då aldrig våga sova över här!"

Sedan var vi ensamma.

Jag måste nog erkänna att jag inte hade någon större lust att utforska övervåningen. Det hade jag tänkt föreslå men nu gjorde jag det inte. Förövrigt betvivlar jag att förslaget skulle tas emot med något större bifall av Acke och Lisbeth.

LÄGESRAPPORTER FRÅN ÖLSBODA

Klockan 20.26

Vi sitter nu här runt det lilla köks bordet och gör det bekvämt för oss. Acke tar fram Omni och börjar på en artikel till Svävaren medan Lisbeth försöker locka till sig de katter som kommit in i värmen i köket.

Jag börjar läsa lite i filmboken Poltergeist men med tanke på situationen lägger jag bort den och och frågar mig själv vad jag tog med den för. Lisbeth lyckas med sitt charmande av katterna och myser när en av dem placerar sig i hennes knä. Den andra hamnar i mitt och sprider en gosig värme. Ibland rycker vi till när en lös plåt rasslar till i den tilltagande vinden men vi lär oss ganska snart att koppla bort det ljudet.

Efter en halvtimme försvinner de första mackorna och vi diskutera olika te-sorter och katter. Ibland lyssnar vi lite grand men ofta störs vi av att katterna spinner som startmotorer i vinterkylan. Ute är det becksvalt och ibland rusar tåget förbi.

Klockan 21.20

För drygt tjugo minuter sedan började Acke pusta och hålla små korta utläggningar vilket perfekt tillfälle det är för att ta sig en god cigarr. Hans enda problem är att hans är slut. Det slutar naturligtvis med att han tar bilen och åker 12 kilometer för att köpa sina älskade cigarrer.

När han kommer tillbaka har han med sig en kartong av godaste chocklad, den försvinner ganska snart under ljudliga smackanden. Lisbeth och jag muttrar sedan bara lite grand när han med salig min röker.

Överhuvudtaget ett mycket bekvämt sätt att jaga spöken på. Plötsligt kommer Lisbeth, som varit ute i hallen med katterna, in och säger att hon hör konstiga ljud. Det är något som liknar knackningar. Efter att ha lyssnat kommer vi fram till att det måste vara hästarna som är lite oroliga.

Jag sitter nu här och försöker lysa ut med en ficklampa men ljuset når bara en mycket kort bit, det är ovanligt mörkt för att vara mulet.

Klockan 23.05

Äntligen tog vi mod till oss och gav oss iväg på en liten runda i gården med ficklamporna i händerna. Med alla sinnen på högspänn banade vi oss försiktigt väg genom den urgamla byggnaden vars tjocka takstöttor och bräder protesterade i vinden. Där vinden letade sig genom bräderna tjöt det ensligt och vi gick ganska snart tillbaka till köket och värmen. Trappan till övervåningen stod mitt ivägen men vi gick inte upp då det fanns förrådiska hål i golvet. Nästa gång måste vi upp i alla fall. Trots att det inte var speciellt kallt ute hackade vi nästan tänder.

Klockan 23.22

Vi sitter runt bordet och leker med en kortlek. På skoj säger vi att spader ess betyder olycka för den som drog det. Var och en tog ett kort och på det viset gick leken runt tills Lisbeth hade sista kortet. Spader ess hade ännu inte kommit upp och Lisbeth mumlade något om "vilken jäkla otur".

Hon blev ganska lång i synen när hon vände upp kortet och en Joker flinade från kortet. När vi kontrollerade leken fann vi att Spader ess fattades. Vi skrattade lite och menade att sånt här bara sätter lite extra krydda på det hela.

Klockan 24.00

Vi börjar nu att experimentera lite med telepati genom att tänka på något och sedan rita upp det på ett papper och jämföra.

Klockan 00.11

Vi är mitt uppe i ett experiment när det händer.

Det låter som om någon går förbi utanför fönstret. Vi kan tydligt höra det och den första tanken är 4-5 steg i djupt grus eller något liknande.

Vi sitter först som förlamande med gapande munnar och vidöppna ögon innan vi praktiskt taget kastar oss mot fönstret. Ingenting?

Vi enas genast att detta ljud inte var från plåttaket då ljudet gick helt "utanpå" alla andra ljud vi hört denna kväll. Det tar en liten stund och några koppar varmt te innan vi har lugnat ner oss lite grand.

Klockan ca:02.00

Vi ger upp jakten för den här gången och letar oss försiktigt till bilen i något som liknar en veritabel kolsäck. "Krämar Siri", som pigan kallades, har inte behagat visat sig men vi lovar varandra att snart återvända till Ölsboda Herrgård och den gången genomföra lite experiment.

Sista kapitlet i Ölsboda Herrgårds historia är inte skrivet och denna stora byggnad vars vrår och prång mest för tankarna till miljön i Alien..

Tack till föreståndarna som mötte oss på ett så trevligt sätt!

ETT REPORTAGE FÖR SVÄVAREN AV

Lisbeth Årstad, Acke Svensson och Jörgen Stenkvist

"SPÖKJÄGARNÄ"

VÄRLDENS ÄLDSTA MAN

I DEN VULKANISKA ASKAN I ÖKNEN I NORRA ETIOPIEN, DÄR TEMPERATUREN IBLAND NÄR NÄSTAN 50 GRADER I SKUGGAN, HAR ETT INTERNATIONELLT TEAM AV FORSKARE FUNNIT VAD SOM FÖRMODLIGEN ÄR DE ÄLDSTA LÄMNINGARNA NÅGONSIN EFTER EN MÄNNISKA.

Bild. Skallfragment efter en fyra miljoner år gammal man/kvinna.

Fossilerna som består av en bit av lårbenet och fragment av skallen har kanske tillhört en varelse som, liksom människan, vandrat uppträtt på två ben för inte mindre än 4 miljoner år sedan. Den hade en hjärna mindre än en chimpans.

Antropologen Tim D. White vid kaliforniainstitutet fann lårbenet vid en undersökning i området. Han återvände nyligen för att söka efter ytterligare bevis för att människan var en upprättgående varelse långt innan hon utvecklade sin stora hjärna och började använda redskap.

Lårbenet och skallfragmentet kan tillhöra arten *Australopithecus afarensis*, säger White. Alternativet är att det rör sig om benen efter en ny art, eller till och med ett nytt släkte.

Det vore oansvarigt, menar White, att dra några förhastade slutsatser baserade på så få fragment. "Vi behöver fler fossiler och med lite tur finns det i den etiopiska öknen kanske ett helt skelett och kanske t.o.m 5-6 miljoner år gamla fossiler, m.a.o. den felande länken. David Sobel, OMNI dec-82

NÄRA KOLLIDERA MED UFO

MEDAN FLYGÖVERVAKARNA I SITT FLYGTORN FÖRVÄNADE TITTADE PÅ, FLÖG ETT RÖDGLÄNSANDE UFO RUNT ETT LITET FLYGPLAN - SÅ NÄRA ATT DE TVÅ PILOTERNA OMBORD BEFARADE EN KOLLISION.

Denna egendomliga händelse inträffade i närheten av NASA's topphemliga Ames. Research Lab. utanför San Jose, Kalif., en plats där många UFO-observationer gjorts.

Underligt nog syntes inte UFOt på radar vid San Jose kommunala flygplats, trots att kontrolltornspersonalen följde det med egna ögon.

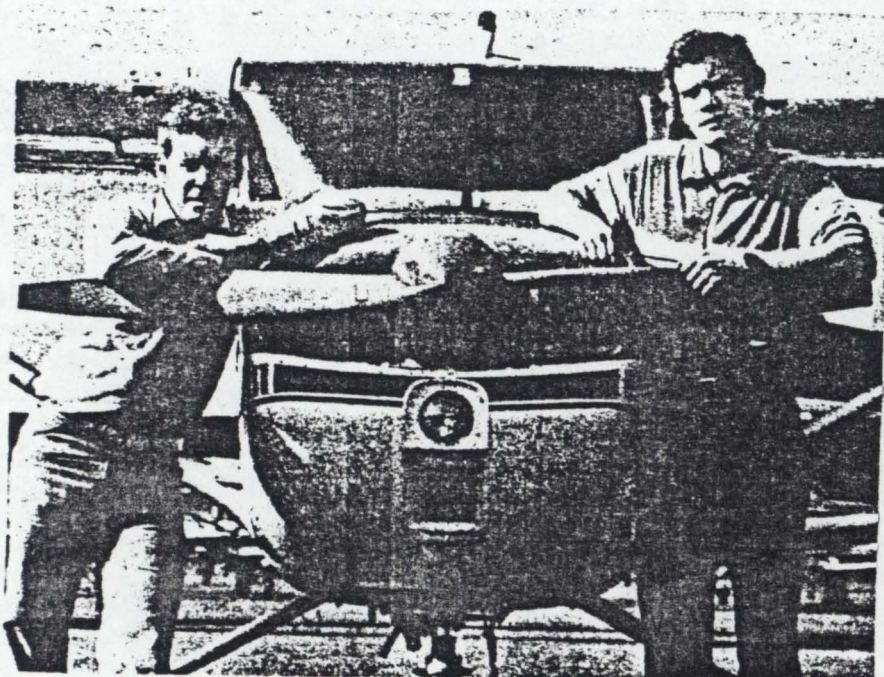
"Jag har aldrig förr sett något liknande. Vi fick inte in det på radarn. Vi bara såg det, liksom de 2 piloterna gjorde. Det var där, alldeles nära," sade veteranen i kontrolltornet, Rich Gutterud. "Det hade ett rött pulserande ljus."

Observationen ågde rum på kvällen den 11 febr., då piloterna Gary Rounds och Charles Shackelford höll på att öva landningar och starter med en Cessna 150.

"Detta är något jag aldrig glömmer," sade Rounds om denna närkontakten. Han och Shackelford var i luften då föremålet plötsligt uppenbarade sig från ingenstans. "Det kom emot oss," sade Rounds. "Det var ett klart rött pulserande ljus, som såg ut att vara ca 3 meter i diameter. Min första tanke var att gira undan så vi inte skulle kollidera. Men det passerade rakt över oss."

"Kontrolltornet bad oss landa och rapportera hos dem." Shackelford sade: "Vårt största bekymmer var en kollision. Det var inte likt något vi någonsin sett."

Flygplatsen ligger ca 16 km från Ames. Research Lab., där arbetet med rymdskytteln pågick — och en rymdflygingenjör på NASA avslöjade att det hade förekommit ett flertal UFO-observationer i det området under februari månad.

Piloterna Gary Rounds (t.vänster) och Charles Shackelford mötte ett UFO ovanför San Jose (Kalif.) Flygplats.

Källa: National Enquirer, William Mann.
Övers: Eva H-S.

PERPETUUM MOBILE

21.

DET VAR STOR UPPSTÅNDELSE I DEN SACHISKA STADEN MERSBURG, I TIDNINGARNA KUNDE MAN LÄSA: UPPSTÅNDELSEN ÄR BERÄTTIGAD, HERR ORFFYREUS DEMONSTRERAR INGET MIN-DRE ÄN ETT PERPETUUM MOBILE, EN EVIGHETSMASKIN, OCH DÄRTILL EN SOM VERKLIGEN FUNGERAR.

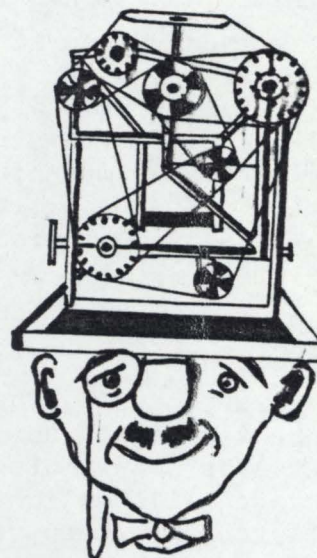
Året var 1715 och människans dröm, maskinen som drivs av sin egen kraft, utan yttre tillskott av energi, blev en turistattraktion. Det gick till och med så långt att Ernst Elias Bessler, alias herr Orffyreus, tvingades betala skatt för de pengar han samlade in av sina besökare. Detta trots att han lät sätta upp en skylt, där det sades att insamlingen gick till välgörande ändamål.

MÅNGSYSSLARE I KVADRAT

Orffyreus, som för övrigt var det namn Bessler föredrog att kalla sig själv, var en mångsysslare med brett register: astrolog, målare, gläsblåsare, kopparstickare, urmakare, klosterbroder och kvacksalvare. Det är lätt att förstå att han, i konkurrens med ett otal andra uppfinnare under 1700-talet var besatt av tanken på att bli den som konstruerade ett perpetuum mobile. Trots föga framgång med tidigare sysselsättningar stod han plötsligt där som samtidens störste ingenjör. Hade Orffyreus levat år 1983, hade hans säkert knorrat en aning över den skattepålaga av 6 pfennig om dagen, som magistraten i Mersburg ålade honom. Nu var han emellertid en hetlevrad herre och rusig av sin plötsliga framgång. Han hotade helt enkelt med att förstöra maskinen om inte myndigheterna återtog sina krav. Dessa, som i motsats till Orffyreus arbetade med samma byråkratiska tröghet, som vanligen kännetecknar 1980-talets motsvarighet, nekade naturligtvis och den fantastiska maskinen förvandlades till brasved.

NY MASKIN PÅ GÅNG

Vid det här laget hade emellertid

ryktet om evighetsmaskinen spridit sig över landet och lantgreven av Hessen-Kessel, Karl I, som var intresserad av teknik och vetenskap, inbjöd Orffyreus till sitt slott. Orffyreus som var livrädd att någon skulle stjäla han uppfinning, accepterade grevens inbjudan om man utlovade att hans konstruktion skulle förbli hemlig. Orffyreus installerades på slottet i Weisserstein och satte omgående igång att bygga en ny maskin, som under ledning av slottsherrn testades av ett stort antal lärde män. Man gick tillväga så, att man först inspekterade apparaten och därefter låste in den och plomberade dörren till det rum den förvarades i.

FUNGERADE EFTER SEX VECKOR

Efter sex veckor bröt man förseglingen och se, där stod maskinen och snurrade med samma kraft som när rummet stängdes.

Den kände matematikern sGravesande rapporterade fenomenet till Newton och konstaterade bl.a. att det inte fanns något som tydde på att maskinen utnyttjade någon annan kraft än sin egen.

Orffyreus blev rikligt belönad. Av lantgreven fick han ett väl tilltaget underhåll och ett intyg där det högtidligen garanterades att maskinen var ett av sig självt roterande hjul, som "på grund av sin inre rörelsekraft kunde vara igång, så länge det ej ginge sönder eller bleve skadat." 1719 gav Orffyreus ut en bok, där hans uppfinning beskrevs i så diffusa ordalag att inga ledtrådar gavs till hur den egentligen fungerade. Och de teckningar

av maskinen som förekom i boken, har satt hopplöshetens myror i åtskilliga lärda huvuden. Det var med andra ord ingen som förstod ett skvatt.

PETER DEN STORE INTRESSERAD

Intresset för maskinen var nu så utbrett, att självaste Peter den store försökte förmå Orffyreus att sälja uppfinningen. 1700-talets främste matematiker och experter på mekanik, Leibniz och Wolf, avrådde dock från att satsa pengar på något som enligt dem inte kunde existera.

SÅ FUNGERADE DEN MAGISKA MASKINEN

Lyckades man då aldrig avslöja hemligheten med Orffyreus apparat? Jo, det fanns nämligen två personer, utom uppfinnaren, som kände till hemligheten. Den ena var Orffyreus bror och den andra en tjänsteflicka på slottet. Tjänsteflickan lyckades man så småningom muta och hon avslöjade då att det, naturligtvis, rörde sig om ett bedrägeri.

Maskinen drevs inte av sig själv, utan av brodern, uppfinnaren och tjänsteflickan från ett angränsande rum. Man medgav dock att denna drivanordning, som ju faktiskt trotsat diverse inspektioner av lärde män, i sig var en ytterst snillerik konstruktion.

Orffyreus undgick straff för bedrägeri och återgick till en verksamhet som uppfinnare av det icke fullt så storslagna formatet och en desillusionerad värld konstaterade än en gång att drömmen om perpetuum mobile är och förblir en dröm - för evigt.

Acke Svensson

Källa: *Perpetuum Mobilen och andra mysterier* av Hjalmar Larsson.

EN ALLIGATOR I NEW YORKS AVLOPPSSYSTEM, PÅ RIKTIGT !

EFTER ÅR AV FILMER OCH BERÄTTELSE OM ALLIGATORER I NEW YORKS AVLOPPSSYSTEM, HAR MYNDIGHETERNA ÄNTLIGEN LYCKAS HITTA ETT MYCKET LITET EXEMPLAR I EN VATTENRESERVOIR I KENSICO. DETTA SKEDDE I AUGUSTI FÖRRA ÅRET OCH DEN LILLA ENSLIGEN FÖRDES MED VARSAMMA HÄNDER TILL BRONX ZOO.

ÅTERUPPVÄCKT FRÅN DODEN - FÖRGAVES

Sörjande efter Anna Bochinsky från Moynesti blev minst sagt förvånade när de bar kistan med den "döda" kvinnan från gravkapellet till graven med locket öppet, som är sed i Rumänien. Plösligt vaknar kvinnan upp och hoppar ur kistan. I full karriär rusar hon sedan ut på en närbelägen väg och blir överkörd av en förbirusande bil - och dödas.

D.Express, senare hälften av 1960-talet (Fortean Times)

HUR HELMUT JAN, BLEV EN VISA PÅ STAN

Under en ceremoni på Kemper arenan i Kansas City, där byggnadens arkitekt Helmut Jan skulle ta emot en utmärkelse från presidenten i amerikanska arkitektinstitutet, blev ett 1000-tal av arkitekt-institutets medlemmar vittne till hur taket i 20-millionerdollarsbyggnaden rasade in. 26 arkitekter fick skickas till sjukhus mer eller mindre allvarligt skadade.

Architects Journal, 13 Aug. 1979 (Fortean Times)

ALIEN

guide

HEJ IGEN

Det var ett tag sedan ni kunde läsa ALIEN Guide men i fortsättningen kommer det att bli tätare mellan varven. Det har kommit en hel hopar maffiga filmer på bion och att recensera dem alla här skulle vara en omöjlighet. Utanför fönstret där jag nu sitter lyser en fin eftermiddags sol och det är faktiskt lite av vår i luften. Den här gången kommer dock ALIEN Guide vara lite kortare än vanligt men istället är den mycket intressant. Men som sagt så kommer vi ut regelbundet i fortsättningen och då har väl jag hunnit titta igenom de nya SF-magasinen.

På Återseende JÖRGEN STENKVIST

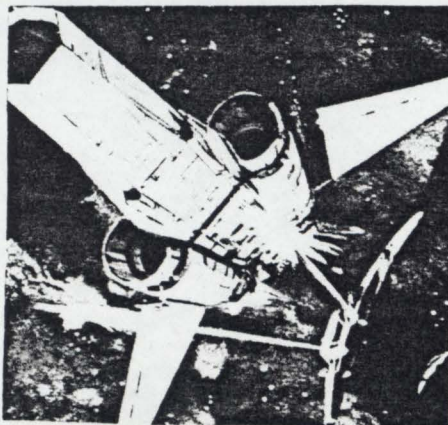
PS. När ni nu förhoppningsvis ögnat igenom blaskan så hoppas vi på RED. att ni äntligen plitar ihop ett brev till oss och delger oss era idéer och vi vill gärna ha lite konstruktiv kritik. Förresten, jag höll på att glömma ett meddelande till en av våra läsare. Hon är inte hängiven men det kommer....." HEJSAN LENA, VAD TYCKER DU? "

Amerikanen Kurt Vonnegut J.R, känd bla. för böckerna BREAKFAST OF CHAMPIONS (1973), JAILBIRD (1979) m.m., har nyligen kommit ut med en ny bok vid namnet DEAD EYE DICK (delacorte press).

Isaac Asimovs episka stiftelse-trilogi har utökats med en fjärde del. I den här boken, FOUNDATIONS EDGE, lär visst Asimov smutskasta alla de berömda personer vi lärt känna tidigare. Somliga menar att Asimov inte kan ha skrivit boken med något större engagemang eller som Asimov själv ska ha sagt någon gång: " just couldn't turn down the money".

Något av en positiv överraskning lär då Arthur C. Clarkes nya bok vara . Boken är en uppföljning av ÅR 2001 och heter 2010: ODYSSEY TWO.

Med andra ord är kanske inte den beska kritiken av Clarke berättigad....

Cat People

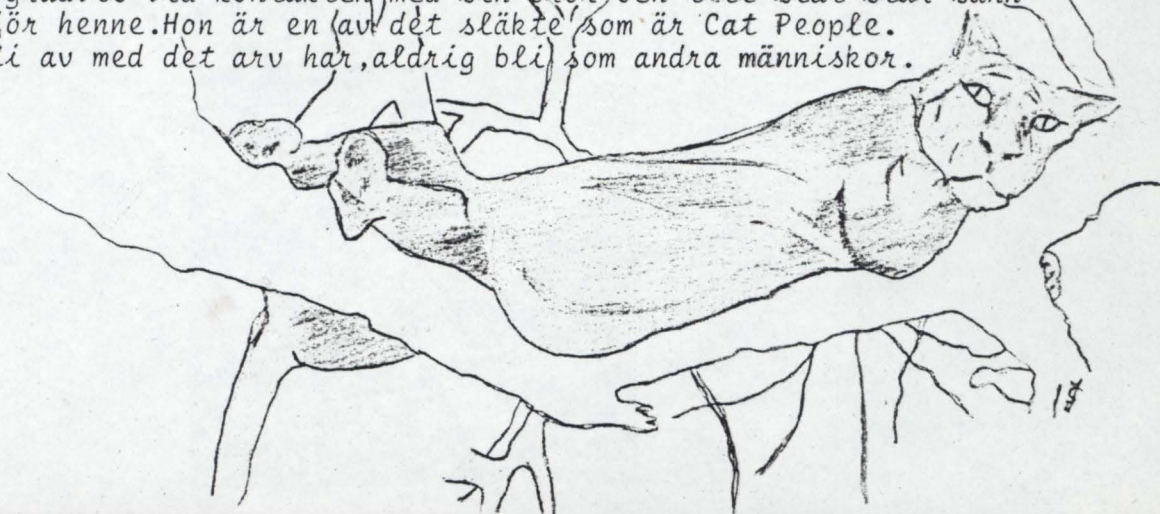
Nattens alla ljud var mycket tydligare ute. Irena andades in, avsmakade natten som parfym. Med omedveten grace gick hon längs bryggan och började gå mot skogen genom ett fält med fothögt gräs. Hon sparkade av sig inneskorna, som hon plötsligt upplevde som obekväma, och fortsatte barfota in i skogen. Träden liksom omfamnade henne som en grupp av välkomnande vänner. Den lätta brisen från sjön rörde om lite i hennes hår och svalkade hennes febervarma kinder. Ljuden runt henne intensifierades och skogens skuggor lystes upp och delgav sina hemligheter. Irena upptäckte att hon kunde se in i alla hörn och klyftor. En mus kilade genom gräset med ett tydligt brakande ljud. Ett dånande flaxande över huvudet visade sig vara en flygande uggle. Ett metodiskt knastrande tuggande ljud var en insekts liv i en rutten trädstump. Hon hörde ett högt, nästan feminint skrik när ugglan grep musen i sina klor. Ett panikslaget surrande bakom henne var en fluga som fångades i spindelns nät.

Ett olycksbådande darrande ljud hördes när spindeln skyndade fram längs en silkestråd för att ta sitt byte. Irena var en del av det hela. Det var här hon hörde hemma. Hon stod mitt i en glänta och lät nattens liv strömma in i henne. Hon vände sig om långsamt, avsmakande det hela. Plötsligt blev det en rörelse i gräset och en kanin hoppade fram. Den stannade upp, nosen rynkades medan den tittade sig omkring efter fiender. Irena tittade på kaninen och log. Kaninen såg henne. Dess plötsliga snabba andning var som gnyendet hos ett skrämt barn. Den störtade bort. Irena rusade efter den.

*****översatt ur boken Cat People

För mycket länge sedan offrades i en stam barn till gudarna för att de skulle rädda deras grödor från torkan. Gudarna var de svarta pantrarna och efter en lång tid började barnens själar leva i de svarta pantrarna-de blev till ett. Irena, en oskuldsfull tjej av idag, bär omedvetet på detta arv från svunna tider. Hon, spelad av Nastassia Kinski, får för första gången i sitt 20-åriga liv träffa sin bror, sedan deras föräldrar begått självmord. Men hennes bror jagas hela tiden av en kraft som tvingar ut honom på de mörka gatorna i New Orleans om natten, för att jaga. Han tillhör -Cat People. Och det är han medveten om. Irenas arv väcks gradvis vid kontakten med sin bror och till slut står sanningen klar även för henne. Hon är en av det släkte som är Cat People. Hon kan aldrig bli av med det arv här, aldrig bli som andra människor.

Att skriva en kort resume av filmen CAT PEOPLE hör inte till det enklaste. Antingen avvisar man den som en trög och ganska intetsägande film, som man lika gärna kunde vara utan.

Annars blir man vad man nästan skulle kunna kalla för besatt av filmen. Den svarta leoparden har till naturen en inneboende explosiv styrka och enorm smidighet, allt i en perfekt jämvikt. Nastassia Kinski förkroppsligar allt detta och i hennes tycker man sig kunna skönja en liten del av den primitiva grymhet som finns hos kattdjuret. En människa som älskar katten för vad den är kommer att älska filmen och känna en pirrande lustkänsla. Det är nästan oundvikligt.

Filmen är i min mening lite trög ibland men den innehåller poetiskt vackert bildspråk och tillsammans med musiken av Giorgio Moroder/David Bowie, utstrålar den en sinnlig skönhet.

Vi människor, instängda i betongdjungler och kopplade av maktspråkets oerhörda makt, måste nog sluta förneka vårt ursprung. Vik av från det moderna stadslivets oändliga maratonlopp och släpp ut lite av vilddjuret inom dig. Det som du släpper fram vid fara och flykt och sedan gömmer undan.

Jag menar inte att du skall gå ut och jaga kaniner i pantherskepnad utan bara andas lite. Det är nämligen kanske det filmens baktanke är....

Nämligen att göra ett litet uppror mot det sätt vi lever idag men även om det inte är baktanken så har den i alla fall fått mig att tänka.

Och jag är säkerligen inte den enda.

J.S

BOKEN CAT PEOPLE GÅR ATT KÖPA FRÅN POE HANDELSF:A
FÖR DET MYCKET FACILA PRISET AV 15.70.

POE

HANDELSF:A

BOX 3398 · S-510 20 FRITSLA · SWEDEN

DEN HÄR LILLE GYNNAREN KÄNNER NI NU SÄKERT IGEN ?
OCH JAG TÄNKER INTE SKRIVA OM HONOM, SKULLE VÄL
VERKA LITE ONÖDIGT VA....

★ ★ ★ ★ ★

"- Det är omöjligt att inte älska E.T. ... en av de mest underbara filmsagor jag sett och man lämnar biografen upprymd och lycklig. E.T. är på många sätt ett underverk..." KVALSPOSTEN

"Spännande, rolig, rörande, sentimental och tankvärd" GÖTEBORGSTIDNINGEN

"- en generös saga med kärlek och värme" EXPRESSEN

"Gå och se E.T. Det är en makalös film!" 5 ÅSKAR!

"... Spielbergs mästerverk... Här har rymdäldern fått sin oöverträffade saga... vidunderligt rörande... blandar Spielberg spänning med dråplig och befriande humor... en av de roligaste filmer jag sett på länge." DAGENS NYHETER

"... komiska och spännande höjdpunkter" SVENSKA DAGBLADET

"... charmigt roande..." SYDSVENSKA DAGBLADET

"Årets stora bioevenemang utan tvekan" 5 GALAXER GALAXEN Riksrådion

"E.T. - betagande saga" GÖTEBORGS-POSTEN

KI 4.50, FILMS, Tel. 225

Nytt stort 'svart hål' upptäckt

Washington (TT-Reuter)

En grupp amerikanska astronomer har upptäckt ett s k svart hål som de tror är det största svarta hål som hittills upptäckts i världsrymden.

Svarta hål är ett slags jättelika osynliga anhopningar av koncentrerad materia vars täthet är så stor att de "sväljer" allting som kommer innanför deras gravitationsfält, t o m ljus.

Det nyupptäckta hålet befinner sig 180 000 ljusår från jorden, ett med astronomiska mått mycket obetydligt avstånd. Ett ljusår är det avstånd som ljuset — som färdas med en hastighet av nära 300 000 km i sekunden — kan tillryggelägga på ett år.

Det är ett forskarlag vid det interamerikanska observatoriet i Chile som upptäckt det nya hålet, som döpts till LMC-X3. Hålet har en massa som motsvarar mellan åtta och tolv gånger vår egen sols.

NYKLIPPT!

NA
26/2-83

Rymdspeglar ersätter gatubelysning

Det är fullt ekonomiskt möjligt att sända upp speglar i rymden för att ge nattbelysning över städer i USA. Det anser forskare vid NASA, den amerikanska rymdflygstyrelsen. Med rymdfärjan och med nya ultralätta material är detta möjligt, säger de.

Rymdspeglarna skulle reflektera ner den bortvända solens ljusstrålar. Forskarna har räknat ut att ett system som lyser upp fem storstadsområden under två timmar skulle kosta tio miljarder kronor. Intensiteten i det reflekterade solljuset skulle motsvara 56 fullmånar.

Genom inbesparad elektricitet skulle systemet med en livslängd på 15 år ge en vinst på 20 miljarder kronor.

Det är inte första gången liknande projekt har diskuterats. Redan under Vietnamkrigets dagar fanns förslag att sända upp speglar för att underlätta nattkrigsföringen för de amerikanska trupperna. Men tekniken var då inte tillräckligt avancerad.

Andra möjligheter att utnyttja "nattsol" är att göra vintern i Alaska ljusare, eller belysa katastrofområden för att underlätta räddningsarbetet. (Teknisk Utblick).

Rymd-skräp

I år är det 25 år sedan den första satelliten, Sputnik I, sköts upp. Sedan dess har det blivit en förfärlig massa skrot i rymden.

Muttrar, bultar och annat skräp flyger omkring och utgör en uppenbar fara för dagens rymdresenärer.

Enligt en FN-rapport består rymdsoporna av 10 000 olika föremål.

Man tror att krockar med rymdsopor ligger bakom två satellithaverier nyligen.

17 man flyttade tio tons koloss

Transportteknik är ett försummat område. Åtminstone sedan människorna på Påskön bar omkring sina stensculpturer på upp till 150 ton för ett okänt antal år sedan.

Det tyckte den tjeckiske ingenjören Pavel Pavel. Han har nu uppfunnit en vaggande vridrörelse med vilken man kan flytta tunga föremål.

Ett experiment gjordes med en 4,5 meter hög stensculptur, en kopia av de berömda stenstoderna på Påskön.

Med endast 17 medhjälpare lyckades Pavel Pavel flytta sin tio ton tunga stenkoloss hela 20 centimeter. Och det hela tog bara 25 sekunder. Därefter gjordes paus för andhämtning och pilsner. Om Pavel Pavel fortsatte sitt experiment efter pausen, förtäljer inte telegrammen från Prag.

Däremot är Pavel Pavel mycket nöjd med experimentet. Han jämför med Thor Heyerdahl som behövde hela 150 man för att flytta en liknande stenstod för ett antal år sedan.

Kom sen inte och påstå annat än att tekniken går framåt.

Liv kan finnas på Jupiter-måne

Det är inte otroligt att en form av mycket primitivt liv kan finnas på Europa, en av planeten Jupiters månar.

Det hävdar två amerikanska forskare vid den amerikanska rymdflygstyrelsen. Deras teori är baserad på rön från rymdfarkosten Voyagers passage 1979 och 1980.

De två forskarna anser att det finns istäckta oceaner på Europa, en måne som är nästan lika stor som vår egen.

De tror att isytan bara är några kilometer tjock och att det under denna döljs en kanske 48 km djup ocean.

Temperaturen på Europas yta är visserligen minus 173 grader. Men vattnet under den istäckta ytan kan ha hindrats att frysa genom värme från tidvattenkrafter och det radioaktiva sönderfallet inom månens kärna.

I Europas istäcke har konstaterats sprickor, genom vilka solljus kan tänkas tränga ner och hålla en viss form av liv igång i den underliggande oceanen.

Forskarna pekar på att vissa typer av blå-gröna alger existerar under Antarktis kilometer tjocka istäcke, tack vare det lilla solljus som lyckas tränga sig ner genom isen.

De organismer som på det här sättet kan tänkas hålla sig levande är dock bara koncentrerade till små "oaser" under själva issprickorna, siar forskarna.

Men solljus är inte helt nödvändigt, tillägger de. Det finns organismer som inte behöver solljus för fotosyntes, utan istället utnyttjar extra heta platser på oceanbotten. Sådana ställen finns på botten av vår egen Jords oceaner. (FLT).